

การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน ในเขตลาดกระบัง
กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

STUDY ON AFFECTING FACTORS, BEHAVIOR AND LEARNING
ACHIEVEMENT OF PRIVATE DORMITORY RESIDENTS
FROM THE FACULTY OF SCIENCE,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

นางสาวคันธมาทน์	มาตรสิงห์
นางสาวเจนจิรา	โคตะวัน
นางสาวฐิติมา	วีระกุล
นางสาวทิฆัมพร	วิริยะบุศย์

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถิติ

คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STUDY ON AFFECTING FACTORS, BEHAVIOR AND LEARNING
ACHIEVEMENT OF PRIVATE DORMITORY RESIDENTS
FROM THE FACULTY OF SCIENCE,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

A SPECIAL PROBLEM SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT FOR THE
DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE IN APPLIES STATISTICS FACULTY OF SCIENCE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ACADEMIC YEAR 2014

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ

การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน ในเขตลาดกระบัง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Study on Affecting Factors, Behavior and Learning Achievement of Private Dormitory Residents from the Faculty of Science, King Mongkut's Institute of Technology

ชื่อนักศึกษา

นางสาวคันธมาทน์	มาตรสิงห์	รหัสนักศึกษา	54050657
นางสาวเจนจิรา	โคตะวัน	รหัสนักศึกษา	54050666
นางสาวฐิติมา	วีระกุล	รหัสนักศึกษา	54050684
นางสาวชัชฌิมพร	วิริยะบุศย์	รหัสนักศึกษา	54050687

ปริญญา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต

ภาควิชา

สถิติ

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.บุญญสิทธิ วรรณจันทร์

คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ ประจำปีการศึกษา 2557

คณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
ดร.บุญญสิทธิ วรรณจันทร์ ประธานกรรมการ	
ผศ.ชูใจ คูหารัตนไชย กรรมการ	
อาจารย์พรชัย หลายพสุ กรรมการ	

ลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน ในเขตลาดกระบัง กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา	นางสาวคันธมาตร์	มาตรสิงห์	รหัสนักศึกษา 54050657
	นางสาวเจนจิรา	โคตะวัน	รหัสนักศึกษา 54050666
	นางสาวฐิติมา	วีระกุล	รหัสนักศึกษา 54050684
	นางสาวพิมพ์พร	วิริยะบุศย์	รหัสนักศึกษา 54050687

ปริญญา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (สถิติประยุกต์)
ภาควิชา	สถิติ
ปีการศึกษา	2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.บุญญสิทธิ์ วรจันทร์

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่อยู่หอพักเอกชนในเขตลาดกระบัง 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างสภาพแวดล้อมรอบหอพักกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2557 เก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 357 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามชนิดแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์ ได้แก่ การ ทดสอบไคสแควร์ การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน การทดสอบของแมนวิทนีย์ยู และการทดสอบของครัสคาลและวอลลิส

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ ดังนี้ กรณีด้านปัจจัยการอยู่หอพักกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การมีเพื่อนร่วมห้องมี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ การมีเพื่อนร่วมห้องจากต่างคณะหรือต่างสาขาจะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าการมีเพื่อนร่วมห้องที่อยู่ในคณะและสาขาเดียวกัน ในส่วนของ ปัจจัยสิ่งรบกวนภายในอาคารหอพัก พบว่านักศึกษาที่มีห้องพักอยู่ใกล้บันไดจะมีแนวโน้มของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น้อย กรณีด้านปัจจัยของหอพักกับคะแนนพฤติกรรมโดยรวม พบว่า สภาพแวดล้อมรอบๆ หอพักที่แตกต่างกันจะทำให้ศึกษามีคะแนนพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป ด้วย กล่าวคือ หอพักที่อยู่ใกล้สถานบันเทิงจะมีระดับคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อย ในกรณี

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนพฤติกรรมด้านการใช้เวลาที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาจะมีความสัมพันธ์ชนิดผกผันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมของการใช้เวลาที่ไม่เหมาะสมน้อยลงจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

คำสำคัญ : พฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่อยู่หอพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title Study on Affecting Factors, Behavior and Learning Achievement of Private Dormitory Residents from the Faculty of Science, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Students Kantamat Matsing 54050657
Jenchira Kotawan 54050666
Thitima Veerakul 54050684
Tikamporn Wiriabud 54050687

Degree Bachelor of Science (Applied Statistics)

Department Statistics

Academic Year 2014

Advisor Dr. Boonyasit Warachan

Abstract

The aims of this research were 1) to study factors affecting learning achievement of science students 2) to determine the correlation between the environments around the private dormitories and learning achievement and 3) to investigate correlation between behavior of private dormitory residents and learning achievement. The sample consisted of 357 science students who live in private dormitories nearby campus area during the second semester of academic year 2014. The stratified random sampling was applied to collect the sample subjects. The research instrument used for data collection was a rating-scale questionnaire. The nonparametric statistics procedures were performed including percentage, mean, standard deviation, Chi-square test, Spearman rank correlation, Kruskal – Wallis test and Mann- Whitney U test.

The results from statistical hypothesis tastings at $\alpha = 0.05$ show that there is the correlation between some dormitory factors and learning achievement. The residents who have a roommate from different field of study or major, trend to have the level of learning achievement higher than the ones who have a roommate from the same field and major. In case of disturbance factors in the dormitory, the result indicated that students who live in the rooms near the stairway tend to have the lower level of learning achievement than the others. According to the locations of dormitories, the result exhibits that the appropriate behavior score of residents from the dormitories which located close to entertainment places are lower than the others significantly.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Moreover, there is the negative correlation between the behavior of wasting time and the learning achievement. This issue implies that if the residents spend less wasting time, the leaning achievement will be increased.

Keywords : Behavior, Dormitory students, Learning achievement

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายท่านที่ให้ความกรุณาในการให้คำแนะนำและคำปรึกษา ผู้มีพระคุณท่านแรกที่คณะผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณคือ ดร.บุญญสิทธิ์ วรรณทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำตรวจทาน และแก้ไขข้อบกพร่องเทคนิคการนำเสนอต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน เพื่อให้การทำปัญหาพิเศษฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุด คณะผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้คณะผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ชูใจ คูหารัตนไชย และอาจารย์พรชัย หลายพล คณะกรรมการที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำปัญหาพิเศษ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ท่านอื่นๆ ที่ให้ความรู้ และคำแนะนำมาโดยตลอด ขอขอบคุณนักศึกษาทุกๆ ท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ตลอดระยะเวลาในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ซึ่งเป็นที่กำลังใจให้กับคณะผู้วิจัยในการทำปัญหาพิเศษจนสำเร็จ และขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ คณะผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณอย่างสูง

ความดีอันเกิดจากการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่คณะผู้วิจัย จนสามารถทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

นางสาวคันทมาทน์

มาตรสิงห์

นางสาวเจนจิรา

โคตะวัน

นางสาวฐิติมา

วีระกุล

นางสาวชัชฌิมพร

วิริยะบุศย์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาพิเศษ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 สมมติฐานของการศึกษา.....	2
1.4 กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการศึกษา.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.7 ตัวแปรและนิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้อง.....	14
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	
3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	21
3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	23
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง.....	34
4.2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอาศัย.....	38
4.3 พฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน	48
4.4 ทดสอบสมมติฐาน.....	61

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย.....	78
5.2 การอภิปรายผล	80
5.3 ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	89
ภาคผนวก ข คู่มือลงรหัส.....	94

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ขนาดประชากรและขนาดตัวอย่างของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา	23
4.1.1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	34
4.1.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี	35
4.1.3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา	35
4.1.4	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	36
4.1.5	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและตามเกรดเฉลี่ยสะสม	37
4.2.1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่าย ในการอยู่หอพักต่อเดือน	38
4.2.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความชอบ ในการอยู่หอพักเอกชน	39
4.2.3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงระยะเวลาที่อยู่หอพัก	39
4.2.4	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษา ตัดสินใจเลือกเช่าหอพักอาศัยอยู่ในปัจจุบันนี้	40
4.2.5	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนสมาชิกภายในหอพัก	41
4.2.6	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกรณีที่นักศึกษา มีเพื่อนร่วมห้องโดยเพื่อนร่วมห้องเป็นคณะ และสาขา	42
4.2.7	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกรณีที่นักศึกษา มีเพื่อนร่วมห้องตามความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนร่วมห้อง	43
4.2.8	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ทบทวนบทเรียน	43
4.2.9	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนชั่วโมง ในการใช้ Internet	44
4.2.10	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ของการกลับบ้านใน วันหยุดระหว่างภาคการศึกษา	45
4.2.11	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งรบกวนภายในหอพัก	46
4.2.12	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพแวดล้อมรอบหอพัก	47
4.3.1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมกรรมการทบทวนบทเรียน ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน	48
4.3.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการคบเพื่อนของ นักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.3.3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน	52
4.3.4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนด้านการทบทวนบทเรียน	56
4.3.5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนด้านการคบเพื่อน	57
4.3.6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนด้านการใช้เวลาว่าง	58
4.3.7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมที่ดีในด้านต่างๆของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง	60
4.4.1	ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test for Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม จำนวนชั่วโมงการใช้ Internet	61
4.4.2.1	ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test for Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม การมีเพื่อนร่วมห้อง	62
4.4.2.2	ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test of Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้อง	63
4.4.3	ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test for Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา	64
4.4.4	ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Goodness of fit) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม สิ่งรบกวนภายในหอพัก	65
4.4.5	ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test for Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม สภาพแวดล้อมรอบหอพัก	66
4.4.6	ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรม ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนในแต่ละสภาพแวดล้อมรอบหอพัก โดยใช้วิธี Kruskal - Wallis	67
4.4.7.1	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมโดยรวม ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank	69
4.4.7.2	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านบวก ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank	70
4.4.7.3	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านลบ ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.4.7.4	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านการเรียน ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank	71
4.4.7.5	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านการคบเพื่อน ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank	71
4.4.7.6	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านการใช้เวลาว่าง ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank	72
4.4.7.7	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรม ด้านการใช้เวลาว่างเชิงบวก ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank	72
4.4.7.8	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรม ด้านการใช้เวลาว่างเชิงลบ ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank	73
4.4.8	ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมโดยรวมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนในแต่ละ สาขาวิชา โดยใช้วิธี Kruskal - Wallis	74
4.4.9	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมระหว่างเพศชาย และเพศหญิง โดยวิธี Mann - Whitney U	76

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาพิเศษ

การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นภารกิจสำคัญหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาทุกสถาบัน รวมทั้งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังด้วย ดัชนีชี้วัดคุณภาพบัณฑิตที่มีการศึกษาอย่างกว้างขวางในกลุ่มนักรับการศึกษา คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เนื่องจากว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพของการศึกษา องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน ในการที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น ไม่เพียงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและความถนัดเพียงอย่างเดียว แต่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้านอื่นๆด้วย เช่น เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษาต่อ ครูอาจารย์ สถานที่เรียน และวิชาที่เรียนตลอดจนพฤติกรรมทางการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมทางการเรียน ทั้งทางด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดเวลาในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคต่างๆและอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวนและเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ล้วนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแทบทั้งสิ้น ซึ่งนักศึกษาพฤติกรรมการเรียนไม่ดี ไม่เหมาะสม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกมาก็ไม่ดี ในทางกลับกันหากนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่ดีที่เหมาะสมกับหน้าที่ของตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกมาก็ดีไปด้วย และหากนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่ดีอยู่ตลอดเวลา ก็จะทำให้ติดเป็นนิสัยและจะเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในด้านการเรียน จึงกล่าวได้ว่าพฤติกรรมการเรียนมีความสำคัญกับหน้าที่ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก

นักศึกษาไม่สามารถพักอาศัยในที่พักเดิมได้ เมื่อต้องมาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพราะบ้านที่อยู่ไกลจากสถานศึกษาหรือการเดินทางที่ไม่สะดวก จึงจำเป็นต้องเข้าพักในหอพักไม่ว่าจะเป็นหอพักในสถาบันหรือหอพักเอกชนที่ใกล้กับสถานศึกษา นอกจากนี้หอพักยังเป็นสถานที่ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นในสังคม ได้แลกเปลี่ยนทัศนคติ ฝึกให้นักศึกษารู้จักดูแลตัวเองและช่วยเหลือบุคคลอื่น รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมและเคารพสิทธิของผู้อื่น ซึ่งสภาพแวดล้อมของหอพักนักศึกษาเป็นสภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียนที่สามารถเสริมสร้างนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์มีความรู้รอบด้านปัจจัยมนุษย์ ปัจจัยองค์การ ปัจจัยข่าวสาร โดยรวมถึงปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี

ปัญหาพิเศษนี้ต้องการศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน เขตลาดกระบัง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งนอกจากจะมีพฤติกรรมด้านการเรียนแล้ว ยังมีพฤติกรรมด้านการคบเพื่อนและการใช้เวลานอกเวลาเรียน ซึ่งในช่วงวัยเรียนนั้นไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จนถึงระดับอุดมศึกษา เวลาที่ใช้หมดไปในแต่ละวันส่วนใหญ่ คือการไปเรียน ซึ่งแต่ละสถาบันการศึกษาจะกำหนดเวลาเรียนไว้แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาภายหลังจากการเรียนซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของผู้เรียนทุกคน ในช่วงเวลาที่เหลือจากการศึกษาเล่าเรียนจะเป็นช่วงเวลาที่แต่ละคนจะได้ทำกิจกรรมอื่นๆนับได้ว่ามีความสำคัญเพราะสามารถที่จะเพิ่มพูนศักยภาพหรือลดทอนประสิทธิภาพของบุคคลนั้นๆได้เช่นกัน จะเห็นได้ว่า หากรู้จักใช้เวลาว่างในการดำเนินชีวิตย่อมก่อให้เกิดการบริหารเวลาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าจะมีเกรดเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average: GPA) อยู่ระดับใดรวมทั้งสภาพแวดล้อมรอบหอพักที่เอื้อต่อการเรียนรู้อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่อาศัยอยู่หอพักเอกชน
- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมรอบหอพักกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

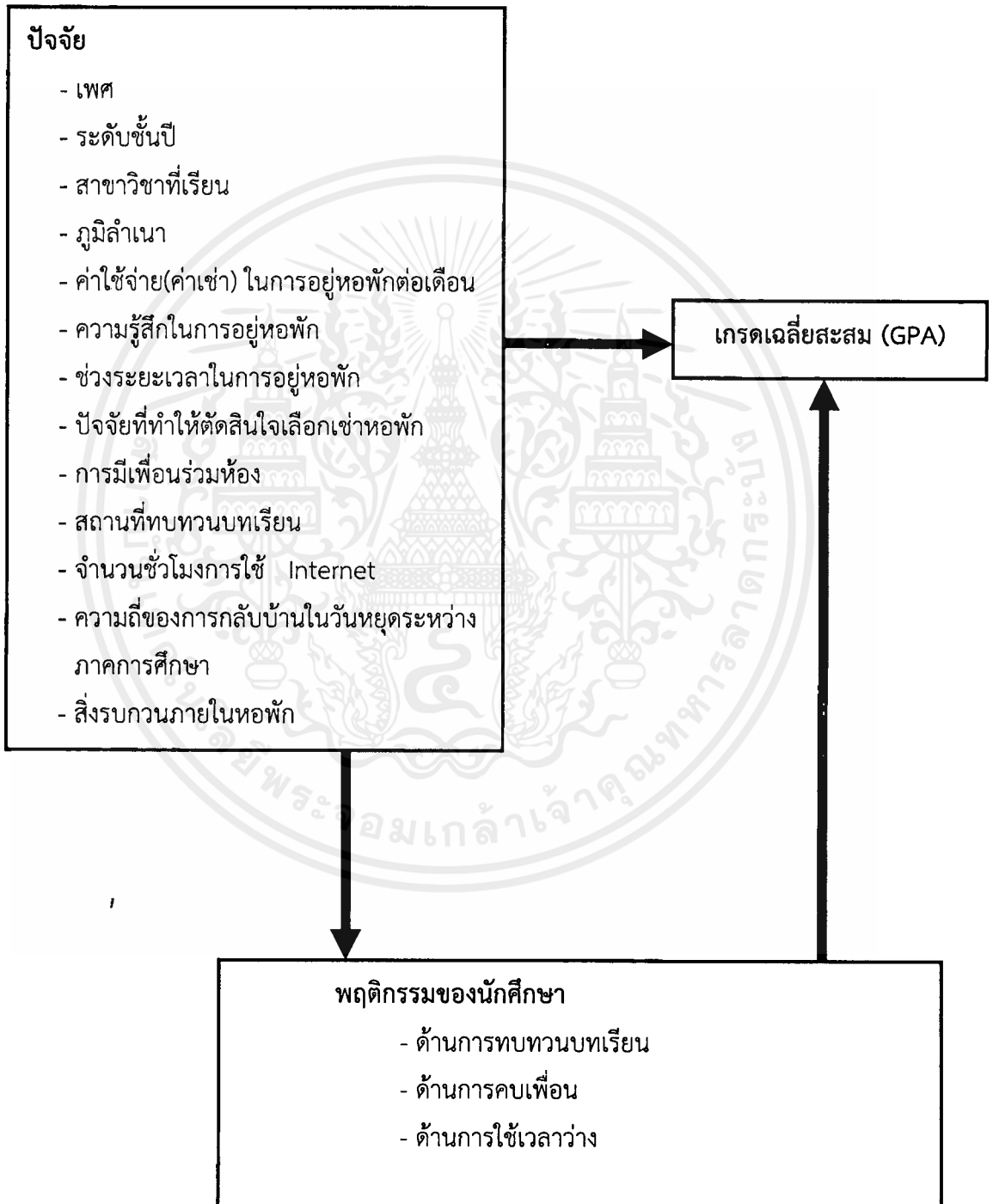
1.3 สมมติฐานของการศึกษา

- 1) จำนวนชั่วโมงการใช้ Internet มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2) การมีเพื่อนร่วมห้อง (Roommate) กับไม่มีเพื่อนร่วมห้อง ในการอยู่หอพักเอกชนมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3) ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งรบกวนในหอพักสภาพแวดล้อมรอบหอพัก
- 5) สภาพแวดล้อมรอบหอพัก มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 6) สภาพแวดล้อมรอบหอพัก ต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกัน
- 7) คะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 8) สาขาวิชาต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกัน
- 9) เพศต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชนในเขตลาดกระบังกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดงานวิจัยมา ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาคครั้งนี้ จะทำการศึกษาถึงปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน เขตลาดกระบัง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษาคครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2557

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทราบถึงแนวทางการพัฒนานักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนให้มีผลการเรียนที่ดี
- 2) ทราบถึงสภาพแวดล้อมรอบหอพักเอกชนที่ทำให้ประสบความสำเร็จทางการเรียนรู้
- 3) ทำให้ทราบแนวทางการเสริมสร้างพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.7 ตัวแปรและนิยามศัพท์

1.7.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัย ได้แก่

- เพศ
- ระดับชั้นปี
- สาขาวิชาที่เรียน
- ภูมิลำเนา
- ค่าใช้จ่าย(ค่าเช่า) ในการอยู่หอพักต่อเดือน
- ความรู้สึกในการอยู่หอพัก
- ช่วงระยะเวลาในการอยู่หอพัก
- ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเลือกเช่าหอพัก
- การมีเพื่อนร่วมห้อง
- สถานที่ที่ทบทวนบทเรียน
- จำนวนชั่วโมงการใช้ Internet
- ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา
- สิ่งรบกวนภายในหอพัก
- สภาพแวดล้อมรอบหอพัก

พฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน

ตัวแปรตาม ได้แก่

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.2 นಿಯมคำศัพท์

หอพักเอกชน หมายถึง หอพักที่นักศึกษาเช่าระหว่างการศึกษา อยู่ภายในเขตลาดกระบัง ซึ่งเป็นหอพักที่ไม่ได้อยู่ภายในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่อาศัยอยู่ในหอพักเอกชน เขตลาดกระบัง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้จากความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ซึ่งอาจพิจารณาได้จากคะแนนที่กำหนดให้ หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ผู้สอนมอบให้ หรือทั้ง สององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ คือเกรดเฉลี่ยสะสม (Grade Point average: GPA) และในบางกรณีอาจใช้คำว่า ผลการเรียนของนักศึกษา เพื่อความกระชับ และชัดเจนของเนื้อความ

เพื่อนร่วมห้อง หมายถึง บุคคลที่พักอาศัยอยู่ร่วมกันในห้องพักโดยการแบ่งห้องพักกันเอง ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

แหล่งสถานบันเทิง หมายถึง บริเวณที่หอพักเอกชนอยู่ใกล้สถานประกอบการที่เป็นแหล่งบันเทิง พักผ่อนของบุคคล ทั่วไป เป็นสถานบริการที่ให้บริการในเวลากลางคืน โดยเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.00 น. ถึง 02.00 น. ของวันรุ่งขึ้น เช่น ผับ คาราโอเกะ บาร์ เป็นต้น

แหล่งชุมชน หมายถึง บริเวณที่หอพักเอกชนอยู่ใกล้กับตลาดนัด วัด และห้างสรรพสินค้า หรือ โรงภาพยนตร์ เป็นต้น

บทที่ 2

ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน ในเขตลาดกระบัง กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะผู้วิจัยได้ค้นคว้าทฤษฎีและงานวิจัย มาประกอบกระบวนการความรู้โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่างๆดังนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับหอพักอาศัย

หอพัก มีความหมายคือ สถานที่ให้เช่าพักเชิงพาณิชย์ที่มีนักเรียน หรือนักศึกษา ที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี เปิดให้เข้าพักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป มีการเรียกเก็บค่าตอบแทนจากผู้เข้าพัก และไม่ใช้หอพักที่ดำเนินการโดยสถานศึกษา ส่วนมากหอพักจะมีลักษณะคล้ายอพาร์ทเมนท์มาก แต่ก็มีข้อที่แตกต่างกัน ตรงที่พักอาศัยประเภทหอพักหรือห้องเช่า ตรงที่ลักษณะอาคารนั้นจะมีขนาดเล็กกว่า มีราคาต่ำกว่าด้วยและส่วนมากจะบริหารจัดการในรูปของเจ้าของคนเดียวที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งอพาร์ทเมนท์จะเป็นในรูปของนิติบุคคล

ผู้พัก มีความหมายคือ ผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเช่าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน

ลักษณะของหอพัก คือ เป็นสถานที่ที่จัดขึ้น เพื่อรับผู้พักอาศัยโดยจะต้องมีลักษณะสำคัญสองประการ คือ ประการที่หนึ่งมีการจัดสถานที่ขึ้นเพื่อรับผู้พัก เช่น มีห้องนอน และเครื่องใช้ในการหลับนอน ห้องน้ำ และห้องส้วม เป็นต้น ประการที่สอง เจ้าของมีเจตนารับผู้พักเพื่อ เอาค่าตอบแทนตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 หมายถึง สถานที่ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ คือเป็นสถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ผู้พักเป็นผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้พักอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน มิใช่หอพักของกระทรวง ทบวงกรม หรือ หอพักที่กำหนดในกฎกระทรวง มิใช่หอพักของโรงเรียนอนุบาล ตามความหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณของโรงเรียน และรับเฉพาะนักเรียนนั้นเข้าพัก

ประเภทของหอพัก

- 1) หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย
- 2) หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง
- 3) หอรวม สำหรับผู้พักที่เป็นชายและหญิง

ความสำคัญของหอพัก

หอพัก เป็นที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด หรือบ้านที่อยู่อาศัยอยู่ห่างจากสถานศึกษาต้องใช้เวลาเดินทางมาก ไม่สะดวกในการเดินทาง จึงต้องอาศัยอยู่หอพักเพื่อที่จะสะดวกต่อการเดินทางไปมาระหว่างเรียน และสถานศึกษา การดูแลระบบความปลอดภัยที่ดีจะทำให้ผู้ปกครองของนักศึกษารู้สึกอุ่นใจ ไม่กังวลในความปลอดภัยของบุตรหลานของตน สภาพแวดล้อมที่ดีจะให้นักศึกษาที่พักอาศัยมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี สวัสดิการภายในหอพักดีและครบครันจะช่วยส่งเสริมการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสมบูรณ์

ลักษณะหอพักที่พึงประสงค์

ลักษณะหอพักที่พึงประสงค์ ควรอยู่เป็นเอกเทศรั้วรอบขอบชิด มีบริเวณกว้างขวาง พอสวมควรมีสนามหญ้าและที่นั่งเล่น มีลมและแสงสว่างเพียงพอ เพื่อสุขภาพพลานามัยของผู้พักอาศัย ภายในห้องนอนควรมี เตียง ที่นอน หมอน โต๊ะ เก้าอี้ ไฟฟ้า ตู้ใส่เสื้อผ้า กุญแจ มุ้งลวดกันยุง ห้องนอนควรมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ห้องน้ำ ห้องส้วมสะอาดและมีขนาดพอเหมาะ จำนวนห้องน้ำต่อคนเฉลี่ย 10: 1 ห้อง หอพักก็ควรมีห้องอาหารและห้องครัว มีบริการด้านนันทนาการ มีห้องนั่งเล่น ห้องกีฬาในร่ม (สูมาลี ดำรงวาจาสัตย์, 2549: 26) นอกจากนี้ ลักษณะหอพักที่พึงประสงค์ควรตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม สะดวกในการไปมาอยู่ใกล้สถานศึกษา ไม่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม ภายในหอพักกว้างขวางพอสวมควรมีที่พักผ่อนหย่อนใจภายในหอพัก

ลักษณะหอพักที่มีคุณภาพและพึงประสงค์จะต้องมีลักษณะที่สนองความต้องการ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้พักอาศัย มีการป้องกันอุบัติเหตุและการป้องกันโรคติดต่อภายในที่พักอาศัย เพื่อให้ผู้พักอาศัยมีสุขภาพอนามัยที่ดี และถ้าทุกอย่างอยู่ในสภาพที่ดีถูกสุขลักษณะแล้วก็จะช่วยให้ผู้พักอาศัยมีสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ สติปัญญา รวมทั้งความรู้สึกรู้สึกดีได้เช่นเดียวกัน ในทางตรงข้ามถ้านักศึกษาค้นเคยหรืออยู่กับสภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ที่ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยหรือสกปรก นานเข้าก็จะเกิดความเคยชินจนกลายเป็นนิสัย ทำให้นักศึกษาเป็นคนไม่มีระเบียบวินัยได้เช่นกัน (สำเนา ขจรศิลป์, 2537: 2-3)

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะหอพักที่พึงประสงค์ จะต้องประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังนี้

1) ด้านการจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก คือ จะต้องตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกาย และจิตใจของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก ให้ความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะและควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ เช่น โทรทัศน์ เครื่องซักผ้า เครื่องจำหน่ายอาหารว่างและเครื่องดื่มไว้บริการ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ต่างๆ ควรจะต้องมีความสะอาด ระเบียบพร้อมใช้งานได้อยู่เสมอ

2) ในการพักอยู่อาศัยสิ่งที่ต้องนึกถึง คือความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง มีกล้องวงจรปิด มีคีย์การ์ด มีคนคอยดูแลหอพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) หอพักควรสร้างบรรยากาศให้เหมาะกับการพักผ่อน เป็นที่แห่งการเรียนรู้ มีความเงียบสงบเพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้านจิตใจและร่างกาย

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว

Roy and Andrew (1991: 33-35) ได้อธิบายถึง การปรับตัวทางสังคมว่า หมายถึง พฤติกรรมการตอบสนองของบุคคล เมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือสิ่งแวดล้อมของตนเอง เพื่อปรับสภาพสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่ง Roy เชื่อว่าคนเรา ประกอบด้วย ร่างกาย จิต สังคม ซึ่งเป็นหน่วยเดียวกัน ไม่อาจแบ่งแยกได้ องค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์ต่อกัน ทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อคงสภาพปกติสุขหรือภาวะสุขภาพดี สาเหตุใดก็ตามที่ส่งผลต่อกายย่อมมีผลกระทบไปยังจิตใจและสังคมด้วย ดังนั้นบุคคลจึงต้องมีการ ปรับตัว เพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย จิตใจ และสังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิต พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นคือ มีสุขภาพดี ยอมรับความเป็นจริง มีความพึงพอใจในชีวิต ส่วนผู้ที่ประสบความล้มเหลวในการปรับตัวก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพ ไม่ยอมรับความจริง ซึมเศร้า

Roy and Andrew (1991) (อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธุมนาวิณ, 2550 : 21) ได้วิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามหลักของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) มาเป็นแนวทาง ในการทำความเข้าใจธรรมชาติของคน ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์ต้องการปรับตัว เพื่อคงไว้ถึงความต้องการ พื้นฐานที่เป็นดัชนีบ่งชี้ความมั่นคงของชีวิต อันได้จากการที่บุคคลมีความมั่นคงทางด้านร่างกายและความมั่นคงทางด้านสังคม สามารถแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม ได้ 4 ด้าน คือ

1) พฤติกรรมการปรับตัวตามความต้องการของร่างกาย (physiological needs) เป็นการตอบสนองของบุคคลทางด้านร่างกาย ซึ่งพิจารณาได้จากการตอบสนองขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการออกซิเจน อาหาร การขับถ่าย การทำกิจกรรมและการพักผ่อน การตอบสนองในด้านต่าง ๆ ต้องอาศัยความรู้สึก เป็นพฤติกรรมการปรับตัวของการดำรงชีวิตในภาวะปกติสุข คือ ความสมดุลซึ่งมนุษย์พยายามปรับรักษาภาวะเช่นนี้ไว้ ถ้าผลการปรับตัวไม่สามารถก่อให้เกิดการตอบสนองในทางบวกได้ ก็จะปรากฏเป็นพฤติกรรมการปรับตัวในทางลบหรือล้มเหลว

2) พฤติกรรมการปรับตัว ด้านอัตมโนทัศน์ (self-concept) นอกเหนือจากการปรับตัวเพื่อให้ ได้มาซึ่งความต้องการทางด้านร่างกาย มนุษย์จำเป็นต้องมีความมั่นคงทางด้านจิตใจ และสิ่งที่มี บทบาทสำคัญต่อการคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางจิตใจ คือ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองอันเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทางจิตวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นผลมาจากความนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง บุคคลที่มีความเชื่อมั่นและมองเห็นคุณค่าของตนจะมีการปรับตัวต่อสภาวะกดดันต่าง ๆ ดีกว่าบุคคลที่มีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ

3) พฤติกรรมการปรับตัวตามบทบาทหน้าที่ (role function) การแสดงบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ของบุคคลได้เหมาะสม ทั้งทางด้านพฤติกรรม การแสดงออก อารมณ์และความรู้สึก เป็นการตอบสนองความต้องการ และเพื่อคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม ในสถานการณ์ใดก็ตามที่บุคคลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของตนได้ บุคคลต้องมีการปรับตัวเพื่อให้การแสดงบทบาทของตนเป็นไปตามปกติ หากจะสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับปัจจัยการปรับตัวของบุคคลนั้น

4) การปรับตัวด้านการพึ่งพาหะหว่างกัน (interdependence) ความจริงทางสังคมอีกประการหนึ่งคือ การที่คนเราต้องการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ถือว่าเป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคลที่คงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม ความพอเหมาะระหว่างการพึ่งพาตนเอง การพึ่งพาผู้อื่น และการให้ผู้อื่นได้พึ่งพาตน มีส่วนช่วยให้เกิดความมั่นคงทางด้านจิตใจและสังคม โดยปกติบุคคลพยายามคงไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเองและยอมพึ่งพาอาศัยผู้อื่นในขอบเขตที่ตนเองและสังคมยอมรับ

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีนี้สามารถนำมาปรับใช้เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหอพัก ในด้านการปรับตัว การคบเพื่อน รวมถึงพฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาหอพัก ที่ต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลาในทุกสภาพแวดล้อม

2.1.3 ทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจหรือพิจารณาผลการเรียนในวิชาต่างๆ และเป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพในการศึกษา โดยมีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังต่อไปนี้

Jonet T.Spence (1983) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จจากพฤติกรรมในการทำงานของบุคคล โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ที่วางไว้ หรือความฉลาดของบุคคล

Eysnick,Arnold และ Meili(1972) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางกายและสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากการบวนการที่ไม่ต้องการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปแบบเกรดที่ต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาานพอสมควร หรืออาจได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 (2530) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จ

ชวาล แพรัตกุล (2517: 56 อ้างถึงใน ชูตินันท์ พุ่มกลิ่น, 2546:10) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้ทักษะและสมรรถภาพทางสมองในด้านต่างๆ ที่นักเรียนได้รับจากการสั่งสอนของครู ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์

จรรยา ดำสะอาด (2550:22) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ หรือความสามารถของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ โดยสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้แก้ปัญหาหรือศึกษาต่อเนื้อได้ ซึ่งสามารถวัดด้วยเครื่องมือหรือแบบทดสอบ

วรรณิ อังสิทธิพูนพร (2544:12) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และความสามารถของบุคคลที่พัฒนาดีขึ้น อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก ค่านิยมต่างๆ ความสัมฤทธิ์ผลนี้อาจจะทดสอบได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนที่ใช้กันอยู่ทั่วไป เช่น ในการสอบซ่อม การสอบกลางปี การสอบประจำเดือน หรือการสอบประจำปี เป็นต้น

เมธี ธรรมวัฒนา (2544:14) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือความสามารถของบุคคลอันได้มาจากการเรียนรู้ และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและศึกษาต่อได้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือหรือแบบทดสอบ

นิพนธ์ วรรณเวช (2551:13) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก็คือ ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียนเนื่องมาจากการเรียนรู้ และเมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นและยอมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือกล่าวอีกในหนึ่งก็คือ ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้นั่นเอง

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2526:89) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรม หรือจากการสอน ซึ่งได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การนำไปใช้ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

อรวรรณ เจือจันทร์ (2536:6) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสำเร็จในการเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนสอบ

มณฑารัตน์ ชูพิณิจ (2540:12) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของคะแนน หรือเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการวัดหรือการทดสอบทั่วไป

ประภัสสร วงษ์ศรี (254:42) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคล เกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการอบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด

เกษมชัย และหิม (2542:13) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถหรือความสำเร็จที่ผู้เรียนได้รับหลังจากผู้เรียนรู้อวิชานี้แล้ว พิจารณาจากคะแนนสอบจากแบบสอบถามหรือการทำงานตามที่ครูกำหนด หรือทั้งสองอย่างรวมกัน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่น ๆ

Good (1973:7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

Mehren (1976:73 อ้างถึงใน ปัญญา ชูช่วย, 2551:12) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะและสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชา ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสำเร็จจากพฤติกรรมในการทำงานของบุคคล ความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพต่างๆ สามารถวัดได้จากแบบทดสอบ หรือคะแนนที่ผู้สอนให้ สามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและศึกษาต่อได้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะอยู่ในระดับสูงหรือต่ำนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังเอกสารและงานวิจัยต่อไปนี้

Geisert และ Dunn (อ้างถึงใน วรณี อังสทธิพูนพร, 2544:12-13) ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนของแต่ละคน และขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ

- 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม เช่น เสียง แสง อุณหภูมิ และการจัดที่นั่งในห้องเรียน
- 2) ปัจจัยด้านสภาพอารมณ์ เช่น แรงจูงใจ ความเพียรพยายาม ความรับผิดชอบ
- 3) ปัจจัยด้านสภาพทางสังคม เช่น การทำงานคนเดียว การทำงานเป็นคู่ การทำงานเป็นกลุ่ม ความต้องการบรรยากาศในการทำงานแบบเข้มงวดหรือเป็นกันเอง
- 4) ปัจจัยด้านสภาพร่างกาย เช่น สมรรถภาพทางกาย ความต้องการพักผ่อน การเคลื่อนไหวร่างกายในขณะที่เรียน ช่วงเวลาที่เรียนรู้ได้ดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 5) ปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น โลกทัศน์ ความถนัดในการใช้สมองซีกซ้าย บุคลิกลักษณะ เช่น เป็นคนสุขุมรอบคอบ หรือเป็นคนหุนหันพลันแล่น

Klausmier (1961:27-33) ได้กล่าวเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า นอกจากเกิดจากผู้เรียนและครูแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น บ้าน สิ่งแวดล้อม และการศึกษาส่วนตัวของนักเรียน เป็นต้น โดยได้เสนอรูปแบบของปัจจัยต่างๆเหล่านี้ไว้ 6 ประการ คือ

1) คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านสมองและความสามารถทางด้านสติปัญญา ความพร้อมทางด้านร่างกาย และความสามารถทางทักษะของร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ ซึ่งได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติและค่านิยม สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุและเพศ

2) คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุและเพศ

3) พฤติกรรมระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนทั้งหลาย กล่าวคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความคิด และการสอนอธิบายทักษะทางร่างกาย และการกระทำ ทางจิตใจและความรู้สึก

4) คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง เจตคติ ความสามัคคี และการเป็นผู้นำ

5) คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนอง เครื่องมือ อุปกรณ์ เป็นต้น

6) แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ บ้าน สิ่งแวดล้อม อิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

Anastasi (1963:506 อ้างถึงใน กานดา พงศ์ทิพย์, 2541:3) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา อันได้แก่ การจัดการศึกษาในสถานศึกษา ภูมิหลังของผู้เรียน ครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม

Coleman (1966 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2524:6) พบว่า พื้นฐานและสภาพแวดล้อมทางบ้านของผู้เรียน เป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Harvighurst (1963:506 อ้างถึงใน กานดา พงศ์ทิพย์, 2541:3) ได้กล่าวถึง ข้อสรุปของเทอร์แมนว่า ความแตกต่างในความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา

ประภัสสร วงษ์ศรี (2541:46) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย

1) ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่สนใจให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของคุณภาพของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่สนใจให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของคุณภาพของการสอน อุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีความยุติธรรม การตั้งใจ และการกระตุ้นเสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้บรรยากาศในการสอนและสิ่งแวดล้อม

2) ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม เซาว์ปัญญา ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน วัฒนธรรม ทัศนคติต่อสถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม

อริยา คูหา และบัญญัติ ยงย่วน (2547:14) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

- 1) ความพร้อมด้านสติปัญญา หรือความรู้ ทักษะพื้นฐาน
- 2) บุคลิกภาพหรือจิตลักษณะ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อึดทนโนทัศน์
- 3) พฤติกรรมการเรียน เช่น วิธีการเรียน การผลัดวันประกันพรุ่ง
- 4) บรรยากาศในการเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน วิธีการสอนของครู
- 5) ตัวแปรทางประชากร เช่น อายุ เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

Prescott (1961:14 -15 อ้างถึงใน สนธยา เขมวิวัฒน์, 2542: 9) ได้ทำการสรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไว้ 6 ด้าน ดังนี้

- 1) องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพข้อบกพร่อง และลักษณะท่าทางของร่างกาย
- 2) องค์ประกอบทางความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว
- 3) องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว การอบรม และฐานะทางบ้าน
- 4) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกัน
- 5) องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ
- 6) องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออก

Bloom (1976:175 อ้างถึงใน ปัญญา ชูช่วย, 2551:12) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีตัวแปรอยู่ 3 ประการที่เกี่ยวข้อง คือ

- 1) พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความถนัด และพื้นฐานของผู้เรียนที่มีมาก่อน
- 2) คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ ได้แก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชา ระบบการเรียนและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น
- 3) คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง การเรียนการสอนหรือประสิทธิผลที่ผู้เรียนจะได้รับ ผลสำเร็จในการเรียน ได้แก่ การได้รับคำแนะนำการปฏิบัติและเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

Anastasi (1970:142 อ้างใน อารมย์ สนานนท์ 2540:17-18) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 2 ปัจจัย ปัจจัยที่หนึ่ง คือ ปัจจัยทางด้านสติปัญญาเป็นความสามารถของบุคคลที่เกิดจากความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และมาจากการสะสมประสบการณ์ซึ่งแสดงออกได้หลายทาง เช่น สมรรถภาพทางสมอง ความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหา ปัจจัยที่สอง คือ ปัจจัยทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาได้แก่ ทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการเรียน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของครู การคบเพื่อน และการศึกษาของบิดามารดา

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ใช่มีด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยด้านอื่นๆ คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านสภาพอารมณ์ ปัจจัยด้านสภาพทางสังคม ปัจจัยด้านสภาพร่างกาย ปัจจัยด้านจิตวิทยา เป็นต้น ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวัน

การใช้ชีวิตประจำวัน หมายถึง การกิน การนอน การทำงาน การออกกำลังกาย ตลอดจนการพักผ่อน ต้องจัดให้ประสานกลมกลืนกัน และมีความพอดี

สำนักบัณฑิตยสถาน (2542:1,075) ได้ให้คำจำกัดความของการใช้ชีวิตว่าเป็นทางดำเนินชีวิต

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ (2546:6) ได้ศึกษาว่า การใช้ชีวิต คือ การดำเนินชีวิตของมนุษย์ ของหมู่คณะ หรือสังคม ตั้งแต่เกิดจนถึงตาย โดยในสังคมก็จะมีแบบแผนต่างกันไป ตามการนับถือศาสนาและความเชื่อ ทั้งเรื่องการค้ารงชีวิตประจำวัน การรับประทานอาหาร การแต่งกาย เป็นต้น

เนาวรัตน์ ชินภาษ (2542:8) ได้ศึกษาว่า การใช้ชีวิต การดำเนินชีวิต และพฤติกรรมการค้ารงชีวิตประจำวันด้านสังคม เศรษฐกิจ รวมทั้งความคิดและอุปนิสัย

เสาวณี บุญเกตุ (2552:18) ได้ศึกษาว่า การใช้ชีวิตประจำวัน คือ กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับผู้อื่น หรือกับทุกคน เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องทำกันเป็นประจำ หรือกิจวัตรประจำวันซ้ำๆกันในแต่ละวัน เช่น การกิน การดื่ม การนับถือศาสนา งานวัฒนธรรม ภาษา อีกทั้งยังมีวิธีการคิดส่วนบุคคล การกระทำของแต่ละบุคคล ที่ปฏิบัติกันจนเป็นกิจวัตร ก็จัดได้ว่าเป็นการใช้ชีวิตประจำวันเหมือนกัน

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ชีวิตประจำวัน หมายถึง พฤติกรรมการค้ารงชีวิตประจำวัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับผู้อื่น หรือกิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลกระทำในชีวิตประจำวันจนกลายเป็นกิจวัตร เช่น การนอน การออกกำลังกาย การอ่านหนังสือ การทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ การพักผ่อน เป็นต้น

2.2.2 แนวคิดพฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมการเรียน คือ การกระทำสิ่งใดๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน โดยการแสดงออกมาทั้งกิริยา ลักษณะอาการ และการปฏิบัติตนทางด้านการเรียน เช่น ความตั้งใจฟัง ความสนใจ และตอบคำถามอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนจนถึงการทำแบบฝึกหัด การอ่านหนังสือ เพื่อทบทวนบทเรียน และการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมในบทเรียนที่อาจารย์สอน

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม (2526:13) กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง สิ่งทีบุคคล กระทำ ขณะที่เรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงพฤติกรรม ให้ผู้เรียนมีความเจริญสูงสุด โดยผ่านประสบการณ์ต่างๆ

เสาวณี บุญเกตุ (2552:24) กล่าวถึง พฤติกรรมการเรียนว่า หมายถึง การปฏิบัติตนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น การเข้าห้องเรียน ความตั้งใจเรียน การตอบคำถาม การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน การทำแบบฝึกหัดและการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การปฏิบัติตนด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น ความตั้งใจเรียน การทำแบบฝึกหัดและการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และมีจุดมุ่งหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีความเจริญสูงสุด

2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

เฉลิม พรหมคุณาภรณ์ (2539:43-44) ได้เสนอผลการศึกษาไว้ว่า สมอของมนุษย์จะมีความสมบูรณ์ที่สุดเมื่ออายุ 17 - 18 ปี และมีแนวโน้มจะขยายเวลาออกไปอีกถ้าสมอได้รับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะถ้าเป็นบุคคลที่ได้เรียนรู้ในโรงเรียนหรือได้รับการศึกษาสูงๆ ขึ้นจะทำให้ I.Q เพิ่มขึ้น จากผลการศึกษาดังกล่าวนี้ ทำให้นักการศึกษาต้องมาให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความอยากรู้อยากเห็นและการค้นพบของนักเรียน สภาพเช่นนี้จะทำให้การเจริญทางสมองดำเนินอยู่ต่อไป

สุภัทรา ปินทะแพทย์ (2534:30-32) ได้เรียบเรียงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ 3 ประการ คือ

- 1) สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแรก ที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในการสร้างและพัฒนาอารมณ์ บุคลิกภาพ ความเชื่อ เจตคติ
- 2) สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา สถานศึกษาเป็นสถาบันที่มีความสำคัญ เพราะเป็นสถาบันที่อบรมสั่งสอนและให้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิต
- 3) สภาพแวดล้อมในสังคมและชุมชนได้แก่ กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน ศาสนาและลัทธิความเชื่อ ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมความเชื่อถือ

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของสภาพแวดล้อม เป็นเรื่องสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจากด้านสิ่งแวดล้อมนามธรรมส่งผลต่อการเรียน และสมองได้รับการกระตุ้นทำให้สมองมีการพัฒนาทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพขึ้น นอกเหนือจากลักษณะต่างๆที่คนได้รับการถ่ายทอดมาทางพันธุกรรมทำให้คนแตกต่างกันแล้วยังมีอิทธิพลอื่นอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สำคัญ ได้แก่ สิ่งแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู การคบเพื่อน การสังคม การศึกษา การสมาคม ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ที่อยู่อาศัย สื่อมวลชน โรคภัยไข้เจ็บ อุบัติเหตุ ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้พฤติกรรมของคนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือไม่ดี

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เสาวณี บุญเกตุ (2552)

ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้ชีวิตประจำวันและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ชีวิตประจำวันและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา รวมถึงปัญหาที่นักศึกษาประสบในชีวิตประจำวัน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การใช้ชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมของนักศึกษานั้น พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาใช้เวลาในการพักผ่อนนอนหลับในด้านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามีการจำแนกพฤติกรรมเรียนออกเป็น 3 รูปแบบ คือ ก่อนเข้าเรียน เวลาเรียน และหลังเลิกเรียน โดยทั้ง 3 รูปแบบ ที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ พฤติกรรมหลังเลิกเรียน รองลงมา คือ พฤติกรรมในเวลาเรียน และการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ พฤติกรรมก่อนเวลาเรียน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับปฏิบัติโดยรวมของการเรียนอยู่ในระดับปานกลางส่วนปัญหาที่นักศึกษาประสบในชีวิตประจำวัน คือ ปัญหาด้านการเรียนเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่าง กับลักษณะพฤติกรรมการเรียนโดยรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีระดับการปฏิบัติสูงสุด เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติ พบว่า กลุ่มอายุที่แตกต่างกัน มีระดับการปฏิบัติในเรื่องพฤติกรรมเรียนของนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชั้นปีของกลุ่มตัวอย่าง กับลักษณะพฤติกรรมเรียนโดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 มีระดับการปฏิบัติสูงสุด เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับชั้นปีทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า กลุ่มชั้นปีที่แตกต่างกันมีลักษณะพฤติกรรมเรียนของนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคณะของกลุ่มตัวอย่าง กับลักษณะพฤติกรรมเรียนโดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างคณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ มีระดับการปฏิบัติสูงสุด เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติระหว่างคณะ พบว่า คณะที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติในเรื่องการเรียนของนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับลักษณะหอพักที่พึงประสงค์ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลคือ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ปัจจัย สิ่งแวดล้อม คือ การชักชวนเพื่อนให้อยู่ในหอพัก มีความสัมพันธ์กับระดับความต้องการลักษณะ หอพักที่พึงประสงค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

พนิดา บุญประจักษ์วงศ์ (2540)

ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การใช้เวลานอกเวลาเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่” โดยมี วัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาถึงลักษณะการใช้เวลาอกเวลาเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่2 และ3 ของ คณะสังคมศาสตร์ ที่พักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าเป็นในแบบใด และมีประโยชน์มาก น้อยเพียงใด โดยใช้สถิติค่าร้อยละความถี่เป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลจากการวิจัยพบว่า การใช้เวลา นอกเวลาเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในระหว่างรอเรียนคาบต่อไป นักศึกษาชอบคุยกับ เพื่อนมากที่สุด เนื่องจากมีเวลาสั้นไม่เหมาะที่จะประกอบกิจกรรมอื่นใด ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน นักศึกษาชอบคุยกับเพื่อนเช่นกัน แต่ก็ยังมีกิจกรรมอื่นๆอีก เช่น ฟังเพลง อ่านหนังสือ ทำการบ้าน เทียว เล่นกีฬา ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่ทำได้ง่าย และเสียค่าใช้จ่ายน้อย และในวันหยุดราชการ นักศึกษาชอบฟังเพลงมากที่สุด และยังมีกิจกรรมอื่นๆอีกได้แก่ อ่านหนังสือเรียน ดูโทรทัศน์ ทำการบ้านหรืองานที่อาจารย์สั่ง นอนเที่ยวซื้อของต่างๆ อ่านนิยายหรืออ่านหนังสือการ์ตูน ดูภาพยนตร์ เล่นกีฬา จะเห็นว่านักศึกษาใช้เวลาส่วนมากเพื่อการพักผ่อน หรือเพื่อผ่อนคลายความ ตึงเครียดจากการเรียนที่ผ่านมาตลอดสัปดาห์

วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุรยา และคณะ (2527)

ได้ศึกษาเรื่องนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ มีความสนใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนให้ความเป็นกันเอง และวิธีสอนของ อาจารย์ ปัจจัยที่ทำให้นิสิตนักศึกษาสนใจการเรียนมากที่สุดมี 3 ปัจจัย คือ ผู้สอนเตรียมการสอนเป็น อย่างดี มีความเป็นกันเองและมีความกระตือรือร้นในการสอน นอกจากนั้นยังพบปัญหาด้านการเรียน การสอน คือ วิธีการสอนไม่ดี บรรยายไม่เป็น และน่าเบื่อ นิสิตนักศึกษาเกียจคร้าน ง่วงนอน เบื่อและ ขาดสมาธิ ตำราและห้องเรียนไม่พอ

นริศรา พนิชการ (2544)

ได้ศึกษาเกี่ยวกับอุปสงค์ของนักศึกษาปริญญาโทภาคปกติของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีต่อ หอพักเอกชน โดยมีการออกแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และใช้ค่าทาง สถิติโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ จากการศึกษาสรุปได้ว่าสาเหตุส่วนใหญ่ที่นักศึกษาย้ายออก จากหอพักเดิม เนื่องจากห้องพักเดิมเสียงดัง รongลงมาคือขาดสิ่งอำนวยความสะดวก และไกลจาก มหาวิทยาลัย จากการวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการพักอยู่ในหอพักที่มีอัตราค่า เช่าห้องต่อเดือน 2001-3000 บาท นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวอยู่ในช่วง 3001-4000 บาท และ จากการวิเคราะห์ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับหอพักนั้นพบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเลือกหอพักคือ หอพักจะต้องไม่ไกลจากมหาวิทยาลัย รongลงมาคือ อัตราค่าเช่า และความเป็นส่วนตัวในการอยู่หอพัก

ธัญนันท์ ทองบุญตา (2555)

ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างด้านส่วนตัวมากเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างด้านการทำงานนอกเวลา ด้านการเรียนและด้านสังคม ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อและรายด้านพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมอยู่ที่ระดับปฏิบัติบางครั้ง
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างด้านส่วนตัวและด้านการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ศิริวรรณ เสาร์ชัย (2554)

ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาบัญชี ชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาคณะบัญชีชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง จำนวน 2 พฤติกรรม ได้แก่ การทำการบ้านและการหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนนประเมินผลการเรียนรายวิชา ACT 212 การบัญชี ชั้นกลาง 2 สูงสุด ได้แก่ การทำการบ้าน ($r=0.730$) รองลงมาคือ การหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต ($r=0.682$) และมีพฤติกรรมจำนวน 1 พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กันทางลบกับคะแนนประเมินผลการเรียน ได้แก่ การเล่นเกมอินเทอร์เน็ต ($r=-0.437$) ซึ่งพฤติกรรมทั้ง 3 นี้ มีความสัมพันธ์กับการประเมินผล การเรียนรายวิชา ACT 212 การบัญชีชั้นกลาง 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. มีจำนวน 6 พฤติกรรมที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ พุดคุยสร้างสรรค์ การดูโทรทัศน์ การคุยโทรศัพท์ การเดินทางสรรพสินค้า การเล่นเกมและการช่วยพ่อแม่ทำงาน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การใช้ชีวิตประจำวันของ นักศึกษานั้น ส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับการพักผ่อนนอนหลับ การมีกิจกรรมทางร่างกายและนันทนาการ เช่น ร่วมกิจกรรมชมรมต่างๆ ออกกำลังกายในกลุ่มเพื่อน ฟังเพลง ดูทีวีมากกว่าการใช้เวลากับการอ่านหนังสือเรียน นักศึกษาใช้เวลาว่างเพื่อเล่นเกมในระดับน้อย ในด้านการเรียน เช่น การทบทวนบทเรียน การศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุด มีส่วนสำคัญในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สำหรับปัญหาที่ประสบในชีวิต ส่วนใหญ่พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียน และควรมีอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในห้องพักให้ครบถ้วนและสิ่งของอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา และตอบสนองความต้องการในชีวิตประจำวัน ซึ่งผลจากการศึกษาดังกล่าวจะนำมาใช้เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาในครั้งนี่ว่าสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร ในด้านพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน เขตลาดกระบัง เช่น การทบทวนบทเรียน การคบเพื่อน การใช้เวลาว่างการตัดสินใจเลือกเช่าหอพัก การมีเพื่อนร่วมห้อง สภาพแวดล้อมของหอพัก เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัย และพฤติกรรมการอยู่หอพัก เอกชน ในเขตลาดกระบัง กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2557

3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 4,817 คน คือ

1.) สาขาเคมี	จำนวน	1,244	คน
2.) สาขาชีววิทยา	จำนวน	1,068	คน
3.) สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์	จำนวน	898	คน
4.) สาขาคณิตศาสตร์	จำนวน	545	คน
5.) สาขาสถิติ	จำนวน	534	คน
6.) สาขาฟิสิกส์	จำนวน	528	คน

โดยใช้ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกสาขาวิชาและทุกชั้นปี โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) กำหนดเป็น 6 ชั้นภูมิ โดยจำแนกตามสาขาวิชา

สามารถคำนวณขนาดตัวอย่างทั้งหมดได้จากสูตร (ดลชาติ ตันติวานิช, 2553)

$$n = \frac{N \sum_{h=1}^L N_h S_h^2}{N^2 D + \sum_{h=1}^L N_h S_h^2} \quad \text{โดยที่} \quad S_h^2 = \frac{N_h P_h Q_h}{N_h - 1}$$

$$\text{ดังนั้น} \quad n = \frac{N \sum_{h=1}^L N_h \left(\frac{N_h P_h Q_h}{N_h - 1} \right)}{N^2 D + \sum_{h=1}^L N_h \left(\frac{N_h P_h Q_h}{N_h - 1} \right)} \quad \text{โดยที่} \quad D = \frac{B^2}{Z_{\frac{\alpha}{2}}^2}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ	n	คือ	ขนาดตัวอย่าง
	N	คือ	ขนาดประชากร
	N_h	คือ	ขนาดประชากรในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2, \dots, 6$
	S_h^2	คือ	ความแปรปรวนในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2, \dots, 6$
	P_h	คือ	ค่าสัดส่วนที่สนใจในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2, \dots, 6$
	Q_h	คือ	ค่าสัดส่วนที่ไม่สนใจในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2, \dots, 6$
	D	คือ	ขอบเขตของความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดขึ้นได้
	B	คือ	ขอบเขตของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้
	α	คือ	ระดับนัยสำคัญ (ในที่นี้ คือ $\alpha = 0.05$)
	$z_{\frac{\alpha}{2}}$	คือ	ค่าสถิติจากการแจกแจงแบบปกติ

ในที่นี้คำนวณขนาดตัวอย่าง โดยกำหนด $B = 0.05$, $\alpha = 0.05$, $P_h = Q_h = 0.5$ จะได้ค่าของ

$$z = 1.96 \text{ และ } D = \frac{(0.05)^2}{(1.96)^2} = 0.00065$$

แทนค่า จะได้

$$n = \frac{4,817(1,205.75211)}{[(4,817)^2 (0.00065)] + 1,205.75211}$$

$$n = 356.587$$

ดังนั้นจะได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 357 คน และสำหรับการจัดสรรขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิจะใช้วิธีการจัดสรรตัวอย่างในชั้นภูมิตามสัดส่วนกับขนาดของชั้นภูมิ (Proportional allocation) ตามสูตรดังนี้ (ดลชาติ ต้นติวานิช, 2553)

$$n_h = \frac{N_h \cdot n}{N}$$

เมื่อ	n_h	คือ	ขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ
	N_h	คือ	ขนาดประชากรในแต่ละชั้นภูมิ
	n	คือ	ขนาดตัวอย่าง เท่ากับ 357 คน
	N	คือ	ขนาดประชากร

ตารางที่ 3.1 ขนาดประชากรและขนาดตัวอย่างของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา

ชั้นภูมิที่	สาขาวิชา	ขนาดประชากร (N_h)	ขนาดตัวอย่าง (n_h)
1	เคมี	1,244	92
2	ชีววิทยา	1,068	79
3	วิทยาการคอมพิวเตอร์	898	67
4	คณิตศาสตร์	545	40
5	สถิติ	534	40
6	ฟิสิกส์	528	39
รวม		4,817	357

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ข้อคำถามเป็นแบบเลือกคำตอบ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- เพศ
- ระดับชั้นปี
- สาขาวิชา
- เกรดเฉลี่ยสะสม(GPA)
- ภูมิลำเนา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอาศัย ข้อคำถามเป็นแบบเลือกคำตอบ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- ค่าใช้จ่าย (ค่าเช่า) ในการอยู่หอพักต่อเดือน
- ความรู้สึกในการอยู่หอพัก
- ช่วงระยะเวลาในการอยู่หอพัก
- ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเลือกเช่าหอพัก
- การมีเพื่อนร่วมห้อง
- สถานที่ที่ทบทวนบทเรียน
- จำนวนชั่วโมงในการใช้ Internet
- ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา
- สิ่งรบกวนภายในหอพัก
- สภาพแวดล้อมรอบหอพัก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ในเขตลาดกระบัง มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีของ Likert Scale แบ่งเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีคำถามทั้งหมด จำนวน 29 ข้อ แบ่งเป็น ข้อคำถามในทางบวก (19 ข้อ) และข้อคำถามในทางลบ (10 ข้อ) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

- ด้านการทบทวนบทเรียน
- ด้านการคบเพื่อน
- ด้านการใช้เวลาว่าง

โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ระดับพฤติกรรม	คะแนน	
	ข้อความทางบวก (Positive)	ข้อความทางลบ (Negative)
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

การแปลผลคะแนน

ผู้วิจัยส่วนมากแบ่งช่วงระดับคะแนน โดยใช้ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยการหาความกว้างอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ได้กำหนดให้ค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมแปลความหมายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับพฤติกรรม
1.00 - 1.80	น้อยที่สุด
1.81 - 2.60	น้อย
2.61 - 3.40	ปานกลาง
3.41 - 4.20	มาก
4.21 - 5.00	มากที่สุด

3.2.2 การทดสอบแบบสอบถาม

การทดสอบแบบสอบถามก่อนนำมาใช้จริง (Pre-Test) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 30 คน เพื่อเป็นการตรวจสอบคำถามที่อยากทราบว่าถูกต้องตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. คำถามที่ตั้งขึ้นผู้ตอบเข้าใจหรือไม่
2. ความเข้าใจผิดในความหมายของคำถาม คือ ภาษาที่ใช้คลุมเครือไม่ชัดเจนหรือยากเกินกว่าเข้าใจหรือไม่
3. การเรียงลำดับคำถามสอดคล้อง สัมพันธ์กันหรือไม่
4. มีคำถามซ้ำกันหรือไม่ หรือมีคำถามข้อใดบ้างที่ไม่มีความจำเป็น
5. คำถามปิดมีคำตอบให้เลือกครบถ้วนหรือไม่
6. คำตอบที่ได้มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการทราบหรือไม่

หลังจากนั้น นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หมายถึง ความคงที่ในผลของการวัด กล่าวคือไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตามจะได้ผลของการวัดคงที่อย่างสม่ำเสมอ การวัดครั้งแรกได้ผลเท่าใด เมื่อวัดซ้ำแล้วซ้ำอีกก็ยังคงให้ผลเท่าเดิม

เครื่องมือที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สามารถหาความเชื่อมั่นได้หลายวิธี ในที่นี้จะกล่าวถึงวิธีที่นิยมใช้กันมาก คือ วิธีของ Cronbach ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่หาโดยวิธีนี้เรียกว่า “สัมประสิทธิ์แอลฟา” (α - Coefficient) คำนวณโดยใช้สูตร (มณัส ไพฑูรย์เจริญลาภ, 2556) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^n S_i^2}{S_t^2} \right]$$

โดยที่

$$S_i^2 = \frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	คือ	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ
	S_t^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวม
	X_i	คือ	คะแนนในแต่ละข้อของคนที่ i

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ $\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i คือ คะแนนของตัวอย่างชุดที่ i
 n คือ ขนาดตัวอย่าง

3.4.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณได้จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ $S.D.$ คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

เพื่อศึกษาเรื่องของปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน ในเขตลาดกระบัง กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ โดยการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test: χ^2), การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman rank correlation coefficient), การทดสอบของแมนวิทนีย ยู (Mann-Whitney U Test) และการทดสอบของครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญในการทดสอบเท่ากับ 0.05

3.4.2.1 การทดสอบแบบไคสแควร์ (Chi Square, χ^2)

(มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ, 2556)

การทดสอบความเป็นอิสระ (χ^2 Test for Independence)

เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ที่สนใจศึกษา ซึ่งข้อมูลของตัวแปรทั้งสองได้จากการนับจำนวนหรือความถี่ โดยจำแนกในรูปของตารางแจกแจงความถี่แบบสองทาง

ขั้นตอนการทดสอบสมมติฐาน

1. ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรทางด้านแถวและคอลัมน์เป็นอิสระต่อกัน หรือไม่มี
ความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรทางด้านแถวและคอลัมน์ไม่เป็นอิสระต่อกัน หรือมี
ความสัมพันธ์กัน

2. กำหนดระดับนัยสำคัญ

เปิดตาราง $\chi^2_{\alpha, (r-1)(c-1)}$

3. หาอาณาเขตวิกฤต

$$\chi^2_{cal} > \chi^2_{\alpha, (r-1)(c-1)}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในกรณีที่ความถี่คาดหวังน้อยกว่า 5 ไม่นเกิน 20% ของจำนวนช่องทั้งหมด สามารถที่จะคำนวณหาได้จากสูตร

$$\chi^2_{cal} = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

ในกรณีที่องศาความเป็นอิสระเท่ากับ 1 จะคำนวณหาได้จากสูตร

$$\chi^2_{corrected} = \sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 \frac{(|O_{ij} - E_{ij}| - 0.5)^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ	r	คือ จำนวนแถวอนในตารางแจกแจงความถี่
	c	คือ จำนวนแถวตั้งในตารางแจกแจงความถี่
	n	คือ ขนาดตัวอย่าง
	O_{ij}	คือ ความถี่ที่สังเกตได้ของตัวแปรในแถวอนที่ i แถวตั้งที่ j ; $i = 1, 2, \dots, r$, $j = 1, 2, \dots, c$
	E_{ij}	คือ ความถี่คาดหวังของตัวแปรในแถวอนที่ i แถวตั้งที่ j ; $i = 1, 2, \dots, r$, $j = 1, 2, \dots, c$
		โดยที่ $E_{ij} = \frac{\sum r_i \times \sum c_j}{n}$

ในกรณีที่ความถี่คาดหวังน้อยกว่า 5 เกิน 20% ของจำนวนช่องทั้งหมดให้ทำการรวมช่องแล้วทำการทดสอบไคสแควร์ตามปกติ

5. สรุปผล

ถ้าค่า χ^2_{cal} ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับค่า χ^2 ที่เปิดจกตาราง χ^2 มีองศาความเป็นอิสระ (degree of freedom, df) เท่ากับ $(r-1)(c-1)$ และระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$) หรือถ้าค่าของ p-value น้อยกว่า α จะทำการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือตัวแปรทางด้านแถวและคอลัมน์มีความสัมพันธ์กัน

การทดสอบ χ^2 Goodness of fit

เป็นการทดสอบว่าการแจกแจงของตัวแปรนั้น เป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยพิจารณาจากความแตกต่าง ระหว่างความถี่ที่สังเกตได้ (Observed value) กับความถี่คาดหวัง (Expected value) ของตัวแปรนั้น โดยที่ตัวแปรนั้นมีระดับการวัดนามบัญญัติ (Nominal scale)

ขั้นตอนการทดสอบสมมติฐาน

1. ตั้งสมมติฐาน

H_0 : การแจกแจงของความถี่ที่สังเกตได้จาก k กลุ่มเป็นไปตามความถี่ที่คาดหวัง

H_1 : การแจกแจงของความถี่ที่สังเกตได้จาก k กลุ่มไม่เป็นไปตามความถี่ที่คาดหวัง

2. กำหนดระดับนัยสำคัญ

เปิดตาราง $\chi^2_{\alpha, (k-1)}$

3. หาอาณาเขตวิกฤต

$$\chi^2_{cal} > \chi^2_{\alpha, (k-1)}$$

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

$$\chi^2_{cal} = \sum_{i=1}^k \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

เมื่อ	k	คือ จำนวนกลุ่ม
	O_i	คือ ความถี่ที่สังเกตได้ในกลุ่มที่ $i; i=1, 2, \dots, k$
	E_i	คือ ความถี่คาดหวังในกลุ่มที่ $i; i=1, 2, \dots, k$
		$E_i = np_i$
	n	คือ ขนาดตัวอย่าง
	p_i	คือ ความน่าจะเป็นที่จะเกิดกลุ่มที่ i

5. สรุปผล

ถ้าค่า χ^2_{cal} ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับค่า χ^2 ที่เปิดจากตาราง χ^2 มีองศาความเป็นอิสระ (degree of freedom, df) เท่ากับ $k-1$ และระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$) หรือถ้าค่าของ p-value น้อยกว่า α จะทำการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ อัตราส่วนของจำนวนค่าสังเกตในแต่ละกลุ่มไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

3.4.2.2 การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman rank correlation coefficient) (มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ, 2556)

กรณีที่ตัวแปรทั้งสองชุดนั้น ไม่ได้เป็นมาตราอันตรภาค (Interval Scale) แต่เป็นลำดับที่ (Rank) หรือเป็นข้อมูลคะแนน (Score) ความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรจะคำนวณโดยใช้สูตร Spearman rank correlation coefficient หรือ (Spearman's rho) ใช้สัญลักษณ์ r_s

การบอกระดับหรือ ขนาดของความสัมพันธ์ จะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับสูง แต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย หรือไม่มีเลย โดยทั่วไปอาจใช้เกณฑ์ดังนี้

$r < 0.3$ แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย

$0.3 \leq r \leq 0.8$ แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

$r > 0.8$ แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันสูง

r มีเครื่องหมายบวก (+) หมายถึง การมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง อีกตัวหนึ่งจะมีค่าสูงไปด้วย)

r มีเครื่องหมายลบ (-) หมายถึง การมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง ตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะมีค่าต่ำ)

ขั้นตอนการทดสอบสมมติฐาน

1. ตั้งสมมติฐาน

$H_0 : \rho = 0$ (ตัวแปรทั้งสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน)

$H_1 : \rho \neq 0$ (ตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน คำนวณจากสูตร

$$r_s = 1 - \frac{6 \sum_{i=1}^n d_i^2}{n(n^2 - 1)}$$

เมื่อ n คือ ขนาดตัวอย่าง

d คือ ค่าความแตกต่างระหว่างลำดับที่ของแต่ละคู่

เนื่องจาก $n \geq 10$ สถิติที่ใช้คือ

$$t = r_s \sqrt{\frac{n-2}{1-r_s^2}}, \quad df = n-2$$

3. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$)

จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ

ค่า $t_{\frac{\alpha}{2}, n-2}$ ที่เปิดจากตาราง t หรือ t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่า $-t_{\frac{\alpha}{2}, n-2}$

3.4.2.3 การทดสอบของแมนวิทนี ยู (Mann-Whitney U)

(อุมพร จันทร, 2556)

แมนวิทนี ยู เป็นสถิตินอนพาราเมตริกที่มีคุณสมบัติการทดสอบใกล้เคียงการทดสอบแบบที (T-test) ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองที่เป็นอิสระจากกัน มาจากประชากรที่มีการแจกแจงเหมือนกัน หรือใช้ทดสอบว่าประชากร 2 ประชากร มีการแจกแจงความน่าจะเป็นชนิดเดียวกันหรือไม่นั่นเอง จึงเป็นการทดสอบที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการเปรียบเทียบประชากรอิสระ 2 กลุ่ม

Mann และ Whitney ได้คิดค้นวิธีการทดสอบนี้เมื่อปี ค.ศ.1947 และให้ค่าสถิติคำนวณได้เป็นค่า U จึงตั้งชื่อการทดสอบแบบนี้ว่า “แมนวิทนี ยู” ซึ่งการทดสอบจะต้องอาศัยอันดับ (Rank) พิจารณาถึงตำแหน่งที่จัดเรียงตามอันดับ ของข้อมูลที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

การทดสอบโดยวิธีนี้มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า

ระดับของตัวแปร อยู่ในมาตราเรียงลำดับ (Ordinal scale) เป็นอย่างน้อย

สมมติฐาน

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาอย่างอิสระทั้ง 2 กลุ่มมีมัธยฐานเท่ากัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาอย่างอิสระทั้ง 2 กลุ่มมีมัธยฐานไม่เท่ากัน

ใช้ตัวสถิติ U เมื่อ $n_1, n_2 \leq 30$

$$\text{ตัวสถิติทดสอบ } U = n_1 n_2 + \frac{n_2(n_2 + 1)}{2} - S_2$$

เมื่อ n_1 คือ ขนาดตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 คือ ขนาดตัวอย่างกลุ่มที่ 2

S_2 คือ ผลรวมลำดับที่จากตัวอย่างขนาด n_2

ใช้ตัวสถิติ Z เมื่อ $n_1, n_2 > 30$

สามารถประมาณการแจกแจงค่า U ด้วยการแจกแจงปกติมาตรฐาน ได้ค่า

$$Z = \frac{U - \frac{n_1 n_2}{2}}{\sqrt{\frac{n_1 n_2 (n_1 + n_2 + 1)}{2}}}$$

เมื่อ U คือ ตัวสถิติ U ที่คำนวณได้

n_1 คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

3.4.2.4 การทดสอบของครัสคาล-วอลลิส (Kruskal-Wallis)

(อุมพร จันทศร, 2556)

W.H. Kruskal และ W.A. Wallis (1952) ได้พัฒนาการทดสอบนอนพาราเมตริก โดยที่ข้อมูลสามารถจัดเป็นอันดับที่ได้ (Rank) การทดสอบนี้ได้ขยายการทดสอบมาจากการทดสอบของแมนวิทนีย ยู เพื่อให้สามารถใช้ได้กับประชากรตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป (k กลุ่ม) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า กลุ่มตัวอย่างอิสระ k กลุ่ม ที่ได้จากประชากร k กลุ่ม มีการแจกแจงเหมือนกันหรือไม่ หรือกลุ่มตัวอย่างอิสระ k กลุ่ม ถูกสุ่มมาจากประชากรที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันหรือไม่

การทดสอบโดยวิธีนี้มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า

1. ข้อมูลสามารถจัดให้อยู่ในรูปของลำดับที่ได้
2. ข้อมูลมีการแจกแจงความน่าจะเป็นแบบต่อเนื่อง
3. กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นอิสระกัน

การทดสอบของ ครัสคาล-วอลลิส นี้ นิยมใช้แทนการทดสอบแบบเอฟ (F-test) ในสถิติที่ใช้พารามิเตอร์ ในกรณีที่ข้อกำหนดเบื้องต้นของการทดสอบแบบเอฟไม่เป็นจริง

สมมติฐาน

H_0 : ค่ามัธยฐานของประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่ามัธยฐานของประชากรอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน

วิธีการ อาจสรุปขั้นตอนการทดสอบได้ดังนี้

1. จัดลำดับของข้อมูลทั้งหมดรวมกัน จากน้อยไปหามาก โดยให้คะแนนต่ำสุดมีลำดับที่ 1 และคะแนนสูงสุดเป็นลำดับที่ n เมื่อ n เป็นจำนวนข้อมูลทั้งหมด
2. หาผลรวมของลำดับที่อยู่ในข้อมูลแต่ละชุด คือ $R_i, i = 1, 2, \dots, k$
3. คำนวณค่าสถิติทดสอบ

กรณีที่หน่วยตัวอย่างมีลำดับที่เท่ากัน จะกำหนดลำดับที่ให้เท่ากับค่าเฉลี่ย

$$H = \frac{\left[\frac{12}{n(n+1)} \sum_{i=1}^k \frac{R_i^2}{n_i} \right] - 3(n+1)}{1 - \frac{\sum (t^3 - t)}{n^3 - n}}$$

เมื่อ	k	คือ	จำนวนประชากรที่เป็นอิสระต่อกัน
	R_i	คือ	ผลรวมของลำดับที่อยู่ในตัวอย่างที่ $i, i = 1, \dots, k$
	n_i	คือ	ขนาดตัวอย่างชุดที่ $i, i = 1, \dots, k$
	n	คือ	$\sum_{i=1}^k n_i$
	t	คือ	จำนวนหน่วยตัวอย่างที่มีค่าเท่ากันในแต่ละลำดับที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การหาอาณาเขตวิกฤตและการสรุปผล

ค่าสถิติ H นี้จะมีการแจกแจงแบบไคสแควร์ (χ^2) ที่ $df = k - 1$
จะปฏิเสธ H_0 เมื่อค่าของ H มากกว่าหรือเท่ากับค่า χ^2 จากตาราง χ^2 ที่ $\alpha = 0.05$

เมื่อใช้การเปรียบเทียบของครัสคาลและวอลลิสแล้ว พบว่าปฏิเสธ H_0 แสดงว่า มี
ทริทเมนต์อย่างน้อย 1 คู่ มีประสิทธิภาพต่างกัน โดยทั่วไปนักวิจัยมักอยากทราบต่อไปว่า ทริทเมนต์
คู่ใดบ้างที่ต่างกัน เราสามารถทำการเปรียบเทียบทริทเมนต์เป็นคู่ๆได้ ด้วยวิธีการเปรียบเทียบ
ค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ให้ $\bar{R}_i$ = ค่าเฉลี่ยของลำดับที่จากทริทเมนต์ที่ i

$\bar{R}_j$ = ค่าเฉลี่ยของลำดับที่จากทริทเมนต์ที่ j

ที่ระดับนัยสำคัญ α

$$\text{ค่าวิกฤต} = Z \sqrt{\frac{n(n+1)}{12} \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

เมื่อ n = ผลรวมของขนาดตัวอย่าง k กลุ่ม

$$Z = \text{คะแนนมาตรฐานที่มีพื้นที่ปลายทางด้านขวาเท่ากับ } \frac{\alpha}{k(k-1)}$$

หาค่า $|\bar{R}_i - \bar{R}_j|$ แล้วเทียบกับค่าวิกฤต

ถ้าค่า $|\bar{R}_i - \bar{R}_j|$ มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่าวิกฤต แสดงว่าคู่นี้ไม่มีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญ α

การเปรียบเทียบเช่นนี้ สามารถทำได้ทุกคู่ที่เป็นไปได้ คือ ${}^k C_2$ คู่

หมายเหตุ 1. ถ้าทั้ง k ตัวอย่างมีขนาดตัวอย่างเท่ากัน ($n_1 = n_2 = \dots = n_k$) ค่าวิกฤตจะคือ

$$\text{ค่า } Z \sqrt{\frac{k(n+1)}{6}}$$

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย มักจะกำหนดค่าระดับนัยสำคัญ α ให้มีค่าใหญ่กว่า
ปกติเพื่อให้คลุมทุกคู่ที่เปรียบเทียบ ดังนั้นค่า α ที่จะกำหนด จึงขึ้นอยู่กับค่า k คือ ถ้า k มีค่าใหญ่
ก็จะกำหนดค่า α ให้มีค่าใหญ่ขึ้น เพราะต้องเปรียบเทียบจำนวนคู่ที่มากขึ้น (${}^k C_2$ คู่) และมัก
กำหนดค่า $\alpha = 0.15, 0.20$ หรือ 0.25 ขึ้นกับค่า k ว่าใหญ่เพียงใด

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักเอกชน ในเขตลาดกระบัง คณะผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนา และเกรดเฉลี่ยสะสม(GPA) ได้ผลการวิเคราะห์ออกมาเป็นจำนวนและร้อยละ ดังตารางที่ 4.1.1- 4.1.5

ตารางที่ 4.1.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
ชาย	91	25.5
หญิง	266	74.5
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.1.1 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 และเพศชายจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5

ตารางที่ 4.1.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	99	27.7
ชั้นปีที่ 2	134	37.6
ชั้นปีที่ 3	71	19.9
ชั้นปีที่ 4	53	14.8
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.1.2 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างอยู่ในชั้นปีที่ 2 จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือชั้นปีที่ 1 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8

ตารางที่ 4.1.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	67	18.8
ต่างจังหวัด	290	81.2
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.1.3 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 81.2 และอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8

ตารางที่ 4.1.4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.00	4	1.1
2.00 – 2.49	127	35.6
2.50 – 2.99	134	37.5
3.00 – 3.49	71	19.9
3.50 – 4.00	21	5.9

จากตารางที่ 4.1.4 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสมมากที่สุดอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00- 2.49 จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 – 3.49 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.50 – 4.00 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตารางที่ 4.1.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เพศ	เกรดเฉลี่ยสะสม					รวม
	น้อยกว่า 2.00	2.00-2.49	2.50-2.99	3.00-3.49	3.50-4.00	
ชาย	0 (0.0)	38 (41.8)	33 (36.3)	15 (16.5)	5 (5.5)	91 (100.0)
หญิง	4 (1.5)	89 (33.5)	101 (38.0)	56 (21.1)	16 (6.0)	266 (100.0)
รวม	4 (1.1)	127 (35.6)	134 (37.5)	71 (19.9)	21 (5.9)	357 (100.0)

จากตารางที่ 4.1.5 พบว่า นักศึกษาเพศชายกลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสมมากที่สุดอยู่ช่วง 2.00 - 2.49 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมาคือเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 - 2.99 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 - 3.49 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.50 - 4.00 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

นักศึกษาเพศหญิงกลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสมมากที่สุดอยู่ช่วง 2.50 - 2.99 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 - 2.49 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 - 3.49 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.50 - 4.00 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และเกรดเฉลี่ยสมมน้อยกว่า 2.00 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

4.2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอาศัย

ตารางที่ 4.2.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่าย (ค่าเช่า) ในการอยู่หอพักเอกชนต่อเดือน

ค่าใช้จ่าย (ค่าเช่า) ในการอยู่หอพักต่อเดือน	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,500บาท	31	8.7
2,501 – 3,000 บาท	57	16.0
3,001 – 3,500 บาท	64	17.9
3,501 – 4,000 บาท	51	14.3
4,000 บาทขึ้นไป	154	43.1
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.2.1 พบว่า ค่าใช้จ่าย (ค่าเช่าหอพัก) ส่วนใหญ่คือช่วง 4,000 บาทขึ้นไป จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาคือค่าใช้จ่ายช่วง 3,001 – 3,500 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ค่าใช้จ่ายช่วง 2,501 – 3,000 บาท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ค่าใช้จ่ายช่วง 3,501 – 4,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 2,500 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7

ตารางที่ 4.2.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความชอบในการอยู่หอพักเอกชน

ความชอบในการอยู่หอพักเอกชน	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
ชอบ	124	34.7
เฉยๆ	204	57.1
ไม่ชอบ	29	8.1
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.2.2 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกเฉยๆ จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือรู้สึกชอบ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และรู้สึกไม่ชอบ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1

ตารางที่ 4.2.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงระยะเวลาที่อยู่หอพัก

ช่วงระยะเวลาที่อยู่หอพัก	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 เดือน	26	7.3
6 - 12 เดือน	115	32.2
มากกว่า 1 ปี	216	60.5
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.2.3 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่หอพักเป็นระยะเวลามากกว่า 1 ปี จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาคืออยู่หอพักเป็นระยะเวลา 6 - 12 เดือน จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และอยู่หอพักเป็นเวลาน้อยกว่า 6 เดือน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ตารางที่ 4.2.4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยสำคัญที่ทำให้ นักศึกษาตัดสินใจเลือกเช่าหอพักอาศัยอยู่ในปัจจุบันนี้

ปัจจัยในการตัดสินใจในการเลือกหอพัก	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
อยู่ใกล้สถาบันฯ	307	86.0
ค่าเช่าห้องราคาถูกลง	119	33.3
การเดินทางที่สะดวก	260	72.8
ห้องพักกว้างขวาง	115	32.2
มีที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการ	52	14.6
มีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆครบครัน	88	24.6
มีระบบรักษาความปลอดภัยสูง	87	24.4
สภาพแวดล้อมภายในหอพักมีความเหมาะสม	115	32.2
อื่นๆ	12	3.4

จากตารางที่ 4.2.4 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเช่าหอพักเพราะอยู่ใกล้สถาบันฯ จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมาคือเลือกเช่าหอพักเพราะการเดินทางที่สะดวก จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 72.8 เลือกเช่าหอพักเพราะค่าเช่าห้องราคาถูกลง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เลือกเช่าหอพักเพราะมีห้องพักที่กว้างขวางและสภาพแวดล้อมภายในหอพักมีความเหมาะสม จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 เลือกเช่าหอพักเพราะมีบริการพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆครบครัน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 เลือกเช่าหอพักเพราะมีระบบรักษาความปลอดภัยสูง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 เลือกเช่าหอพักเพราะมีที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 และเลือกเช่าหอพักเพราะปัจจัยอื่นๆ เช่น หอพักมีความเป็นส่วนตัว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

ตารางที่ 4.2.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีเพื่อนร่วมห้อง

การมีเพื่อนร่วมห้อง	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
- ไม่มีเพื่อนร่วมห้อง	175	49.0
- มีเพื่อนร่วมห้อง	182	51.0
1 คน	146	40.9
2 คน	29	8.1
3 คนขึ้นไป	7	2.0
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.2.5 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพื่อนร่วมห้องจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 และส่วนใหญ่มีเพื่อนร่วมห้อง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 แบ่งตามจำนวนสมาชิกภายในห้องพัก พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีเพื่อนร่วมห้อง 1 คน จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาคือมีเพื่อนร่วมห้อง 2 คน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และมีเพื่อนร่วมห้อง 3 คน ขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.2.6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง (กรณีที่นักศึกษามีเพื่อนร่วมห้อง)
จำแนกตามคณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้อง

คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้อง	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
คณะเดียวกันและสาขาเดียวกัน	89	48.9
คณะเดียวกันแต่ต่างสาขา	47	25.8
ต่างคณะกัน	39	21.5
คณะเดียวกัน และ ต่างคณะกัน	1	0.5
คณะเดียวกัน (ต่างสาขา) และต่างคณะ	2	1.1
อื่นๆ	4	2.2
รวม	182	100

จากตารางที่ 4.2.6 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนร่วมห้องอยู่คณะเดียวกันและสาขาเดียวกัน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือมีเพื่อนร่วมห้องอยู่คณะเดียวกันแต่ต่างสาขา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 มีเพื่อนร่วมห้องอยู่ต่างคณะกัน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 มีเพื่อนร่วมห้องเป็นบุคคลอื่นๆ อาทิเช่น ญาติ ผู้ปกครอง เป็นต้น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 มีเพื่อนร่วมห้องอยู่คณะเดียวกัน (ต่างสาขา) และต่างคณะ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 และมีเพื่อนร่วมห้องคณะเดียวกันและต่างคณะกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.2.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง (กรณีที่นักศึกษามีเพื่อนร่วมห้องตาม
จำแนกตามความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนร่วมห้อง

ความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนร่วมห้อง	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
รู้สึกดี มีความสุข สนุกสนาน	114	62.6
รู้สึกเฉยๆ	57	31.3
รู้สึกแย่ อึดอัดใจและกังวล	11	6.1
รวม	182	100.0

จากตารางที่ 4.2.7 พบว่า ความรู้สึกของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเพื่อนร่วมห้อง รู้สึกดี มีความสุข สนุกสนาน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 รองลงมาคือรู้สึกเฉยๆ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ รู้สึกแย่ อึดอัดใจและกังวล จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

ตารางที่ 4.2.8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ทบทวนบทเรียน

สถานที่ทบทวนบทเรียน	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
ห้องพักของนักศึกษา	215	60.2
ห้องเพื่อน	21	5.9
ห้องสมุดของสถาบันฯ	99	27.7
อื่นๆ	22	6.2
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.2.8 พบว่า สถานที่ทบทวนบทเรียนที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้คือห้องพักของนักศึกษา จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือห้องสมุดของสถาบันฯ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 สถานที่อื่นๆเช่น ร้านกาแฟ ไต้ตึก 12 ชั้น คณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และห้องของเพื่อน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

ตารางที่ 4.2.9 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนชั่วโมงในการใช้ Internet

จำนวนชั่วโมงในการใช้ Internet	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ชั่วโมง	10	2.8
2 – 4 ชั่วโมง	90	25.2
5 – 7 ชั่วโมง	115	32.2
8 – 10 ชั่วโมง	73	20.4
มากกว่า 10 ชั่วโมง	69	19.3
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.2.9 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีชั่วโมงการใช้ Internet คือ 5-7 ชั่วโมง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือมีชั่วโมงการใช้ Internet 2-4 ชั่วโมง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 มีชั่วโมงการใช้ Internet 8-10 ชั่วโมง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 มีชั่วโมงการใช้ Internet มากกว่า 10 ชั่วโมง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 และมีชั่วโมงการใช้ Internet น้อยกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 4.2.10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา

ความถี่ของการกลับบ้าน	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
ไม่กลับเลย	38	10.6
1 ครั้ง/เดือน	54	15.1
2 ครั้ง/เดือน	78	21.8
3 ครั้ง/เดือน	44	12.3
4 ครั้ง/เดือน	107	30.0
อื่นๆ	36	10.1
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.2.10 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจะกลับบ้าน 4 ครั้งต่อเดือน จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือกลับบ้าน 2 ครั้งต่อเดือน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 กลับบ้าน 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 กลับบ้าน 3 ครั้งต่อเดือน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ไม่กลับเลย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และ กลับในระยะเวลาอื่นๆได้แก่ งานเทศกาลเช่น วันตรุษจีน สงกรานต์ ปีใหม่ เป็นต้น จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1

ตารางที่ 4.2.11 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสิ่งรบกวนภายในหอพัก

สิ่งรบกวนภายในหอพัก	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
การอยู่ใกล้บันได	75	21.0
การอยู่ใกล้ประตูเข้าออก	26	7.3
ห้องมีแสงแดดส่องอยู่ตลอดทั้งวัน	55	15.4
ไฟในห้องพักไม่เพียงพอ	34	9.5
ไม่มีโต๊ะเขียนหนังสือ	49	13.7
มลพิษทางเสียง	237	66.4
อื่นๆ	36	10.1
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.2.11 พบว่า สิ่งรบกวนภายในหอพักของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ มลพิษทางเสียง เช่น ห้องข้างๆส่งเสียงดัง เสียงเพลงจากร้านเหล้า เสียงรถยนต์ เสียงเครื่องบิน เป็นต้น จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาคือห้องพักอยู่ใกล้บันได จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ห้องพักมีแสงแดดส่องอยู่ตลอดทั้งวัน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ห้องพักไม่มีโต๊ะเขียนหนังสือ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ไฟภายในห้องพักไม่เพียงพอ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 มีสิ่งรบกวนภายในหอพักอื่นๆเช่น มีแมวจรจัดอาศัยอยู่ภายในหอภายในหอพักมีกลิ่นไม่พึงประสงค์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 และห้องพักอยู่ใกล้ประตูเข้าออก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ตารางที่ 4.2.12 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพแวดล้อมรอบหอพัก

สภาพแวดล้อมรอบหอพัก	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
ใกล้สถาบันฯ	134	37.5
ใกล้แหล่งสถานบันเทิง	111	31.1
ใกล้แหล่งชุมชน	71	19.9
ใกล้แหล่งการเรียนรู้	29	8.1
อื่นๆ	12	3.4
รวม	357	100.0

จากตารางที่ 4.2.12 พบว่า สภาพแวดล้อมรอบหอพักของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง คือ ใกล้สถาบันฯ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือใกล้แหล่งสถานบันเทิง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ใกล้แหล่งชุมชน จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ใกล้แหล่งการเรียนรู้ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และมีสภาพแวดล้อมรอบหอพักอื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

4.3 พฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในแต่ละข้อ โดยแบ่งพฤติกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นดังนี้ได้แก่

4.3.1 การทบทวนบทเรียน

ตารางที่ 4.3.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการทบทวนบทเรียนของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน

พฤติกรรมการทบทวนบทเรียน ของนักศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
1. นักศึกษามีการแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน	15 (4.2)	98 (27.5)	192 (53.8)	43 (12.0)	9 (2.5)	357 (100.0)
2. นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ	7 (2.0)	55 (15.4)	196 (54.9)	91 (25.5)	8 (2.2)	357 (100.0)
3. นักศึกษาได้ทบทวนบทเรียนก่อนเรียนเป็นประจำ	42 (11.8)	144 (40.3)	126 (35.3)	40 (11.2)	5 (1.4)	357 (100.0)
4. นักศึกษาทวิวิชาเรียนต่างๆกับกลุ่มเพื่อน	33 (9.2)	117 (32.8)	145 (40.6)	50 (14.0)	12 (3.4)	357 (100.0)
5. นักศึกษาอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนสอบ	53 (14.8)	127 (35.6)	137 (38.4)	34 (9.5)	6 (1.7)	357 (100.0)
6. นักศึกษาทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง	20 (5.6)	101 (28.3)	175 (49.0)	52 (14.6)	9 (2.5)	357 (100.0)
7. นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ	11 (3.1)	55 (15.4)	194 (54.3)	82 (23.0)	15 (4.2)	357 (100.0)

จากตารางที่ 4.3.1 พบว่า พฤติกรรมการทบทวนบทเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง แบ่งเวลาในการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาอยู่ในระดับมาก จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 อยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 54.9 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 อยู่ในระดับมาก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทบทวนบทเรียนก่อนเรียนเป็นประจำอยู่ในระดับมาก จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทวิวิชาเรียนต่างๆกับกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาอยู่ในระดับมาก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนสอบอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาอยู่ในระดับมาก จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้งอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาอยู่ในระดับมาก จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 อยู่ในระดับมาก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

4.3.2 การคบเพื่อน

ตารางที่ 4.3.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการคบเพื่อน ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน

พฤติกรรมการคบเพื่อนของนักศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
8. ในหอพักนักศึกษามีเพื่อนสนิท	74 (20.7)	97 (27.2)	96 (26.9)	42 (11.8)	48 (13.4)	357 (100.0)
9. นักศึกษาปรึกษาเรื่องต่างๆ กับเพื่อนที่หอพัก	57 (16.0)	110 (30.8)	96 (26.9)	42 (11.8)	52 (14.6)	357 (100.0)
10. นักศึกษาเข้ากับเพื่อนทุกคนได้เป็นอย่างดี	66 (18.5)	148 (41.5)	115 (32.2)	19 (5.3)	9 (2.5)	357 (100.0)
11. นักศึกษามีความขัดแย้งกับเพื่อนที่หอพัก	14 (3.9)	19 (5.3)	56 (15.7)	70 (19.6)	198 (55.5)	357 (100.0)
12. เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนจะช่วยอธิบายให้	50 (14.0)	148 (41.5)	111 (31.1)	29 (8.1)	19 (5.3)	357 (100.0)

จากตารางที่ 4.3.2 พบว่า พฤติกรรมการคบเพื่อนของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนสนิทในหอพักอยู่ในระดับมาก จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างปรึกษาเรื่องต่างๆ กับเพื่อนที่หอพักอยู่ในระดับมาก จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเข้ากับเพื่อนทุกคนได้เป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความขัดแย้งกับเพื่อนที่หอพักอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 อยู่ในระดับมาก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนจะช่วยอธิบายให้ อยู่ในระดับมาก จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

4.3.3 การใช้เวลาว่าง

ตารางที่ 4.3.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของนักศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
13. นักศึกษาออกกำลังกายหลังเลิกเรียน	31 (8.7)	41 (11.5)	105 (29.4)	128 (35.9)	52 (14.6)	357 (100.0)
14. นักศึกษาใช้เวลาว่างตอนเย็นพักผ่อนที่หอพัก	118 (33.1)	138 (38.7)	76 (21.3)	18 (5.0)	7 (2.0)	357 (100.0)
15. นักศึกษาใช้เวลาว่างฟังเพลงดูโทรทัศน์ในห้องพักหรือที่หอพักจัดไว้	99 (27.7)	149 (41.7)	76 (21.3)	20 (5.6)	13 (3.6)	357 (100.0)
16. นักศึกษาไปซื้อของตามศูนย์การค้าหรือตลาดนัด	45 (12.6)	120 (33.6)	141 (39.5)	39 (10.9)	12 (3.4)	357 (100.0)
17. นักศึกษาใช้เวลาว่างทำความสะอาดห้องพัก	28 (7.8)	112 (31.4)	159 (44.5)	44 (12.3)	14 (3.9)	357 (100.0)
18. นักศึกษาทำกิจกรรมคณะและกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย	29 (8.1)	68 (19.0)	150 (42.0)	87 (24.4)	23 (6.4)	357 (100.0)
19. นักศึกษาใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษ	13 (3.6)	31 (8.7)	50 (14.0)	105 (29.4)	158 (44.3)	357 (100.0)
20. นักศึกษาเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ	12 (3.4)	21 (5.9)	49 (13.7)	79 (22.1)	196 (54.9)	357 (100.0)
21. นักศึกษาเที่ยวตามโรงหนังศูนย์การค้า ในช่วงที่ยังไม่เลิกเรียน	5 (1.4)	15 (4.2)	53 (14.8)	111 (31.1)	173 (48.5)	357 (100.0)
22. นักศึกษาดื่มสุราในหอพักหรือบริเวณใกล้เคียง	8 (2.2)	13 (3.6)	38 (10.6)	47 (13.2)	251 (70.3)	357 (100.0)
23. นักศึกษาส่งเสียงสร้างความรำคาญให้ผู้อื่นในเวลากลางคืน	7 (2.0)	11 (3.1)	41 (11.5)	82 (23.0)	216 (60.5)	357 (100.0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3.3 (ต่อ)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของนักศึกษา	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	รวม
24. นักศึกษาและเพื่อนเล่นการพนันใน ห้องพักหรือในหอพัก	3 (0.8)	11 (3.1)	39 (10.9)	45 (12.6)	259 (72.5)	357 (100.0)
25. นักศึกษาพาคนนอกมาค้างที่หอพัก โดยที่เจ้าของหอพักหรือผู้ดูแล หอพักไม่ทราบ	7 (2.0)	27 (7.6)	58 (16.2)	81 (22.7)	184 (51.5)	357 (100.0)
26. นักศึกษากลับเข้าหอพักหลังเวลา 22.00 น.	21 (5.9)	36 (10.1)	87 (24.4)	109 (30.5)	104 (29.1)	357 (100.0)
27. นักศึกษาออกนอกหอพักหลังหลัง เวลา 22.00 น.	15 (4.2)	33 (9.2)	73 (20.4)	100 (28.0)	136 (38.1)	357 (100.0)
28. นักศึกษาทะเลาะวิวาทกับเพื่อน ต่างคณะหรือต่างสถาบัน	1 (0.3)	13 (3.6)	20 (5.6)	23 (6.4)	300 (84.0)	357 (100.0)
29. นักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับ การเล่น Social Network	89 (24.9)	115 (32.2)	104 (29.1)	27 (7.6)	22 (6.2)	357 (100.0)

จากตารางที่ 4.3.3 พบว่า พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างออกกำลังกาย หลังเลิกเรียนอยู่ในระดับน้อยจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 อยู่ในระดับมาก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้เวลาว่างตอนเย็นพักผ่อนที่หอพักอยู่ในระดับมากจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้เวลาว่างฟังเพลง ดูโทรทัศน์ในห้องพักหรือที่หอพักจัดไว้อยู่ในระดับมากจำนวน 149 คนคิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 อยู่ในระดับน้อยจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 5.6 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างไปซื้อของตามศูนย์การค้าหรือตลาดนัดอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาอยู่ในระดับมาก จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาว่างทำความสะอาดห้องพัก อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมาอยู่ในระดับมากจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทำกิจกรรมคณะและกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 อยู่ในระดับมาก จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษ อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 อยู่ในระดับมาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 54.9 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 อยู่ในระดับมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเที่ยวตามโรงหนัง ศูนย์การค้า ในช่วงที่ยังไม่เลิกเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 อยู่ในระดับมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างดื่มสุราในหอพักหรือบริเวณใกล้เคียง อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 อยู่ในระดับมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างส่งเสียงสร้างความรำคาญให้ผู้อื่นในเวลากลางคืนอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 อยู่ในระดับมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 และอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างและเพื่อนเล่นการพนันในห้องพักหรือในห้องพักอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 อยู่ในระดับมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างพาคนนอกมาค้างที่ห้องพักโดยที่เจ้าของห้องพักหรือผู้ดูแลห้องพักไม่ทราบ อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 อยู่ในระดับมาก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างกลับเข้าห้องพักหลังเวลา 22.00 น.อยู่ในระดับน้อย จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 อยู่ในระดับมาก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างออกนอกห้องพักหลังหลังเวลา 22.00 น.อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 อยู่ในระดับมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทะเลาะวิวาทกับเพื่อนต่างคณะหรือต่างสถาบันอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 อยู่ในระดับมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเล่น Social Network อยู่ในระดับมาก จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

ตารางที่ 4.3.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนด้านการทบทวนบทเรียน

พฤติกรรมด้านการทบทวนบทเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมายที่ได้
1. นักศึกษามีการแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน	3.19	0.794	ปานกลาง
2. นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.89	0.753	ปานกลาง
3. นักศึกษาได้ทบทวนบทเรียนก่อนเรียนเป็นประจำ	2.50	0.892	น้อย
4. นักศึกษาทิววิชาเรียนต่างๆกับกลุ่มเพื่อน	3.31	0.939	ปานกลาง
5. นักศึกษาอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนสอบ	3.52	0.917	มาก
6. นักศึกษาทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง	3.20	0.846	ปานกลาง
7. นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ	2.90	0.817	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3.4 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนสอบในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 มีระดับพฤติกรรมการทิววิชาเรียนต่างๆกับกลุ่มเพื่อนในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 มีระดับพฤติกรรมการทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้งในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 มีระดับพฤติกรรมการแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียนในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 มีระดับพฤติกรรมการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 มีระดับพฤติกรรมการทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และ มีระดับพฤติกรรมการทบทวนบทเรียนก่อนเรียนเป็นประจำในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

ตารางที่ 4.3.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ด้านการคบเพื่อน

พฤติกรรมด้านการคบเพื่อน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมายที่ได้
8. ในหอพักนักศึกษามีเพื่อนสนิท	3.30	1.293	ปานกลาง
9. นักศึกษาปรึกษาเรื่องต่างๆ กับเพื่อนที่หอพัก	3.22	1.266	ปานกลาง
10. นักศึกษาเข้ากับเพื่อนทุกคนได้เป็นอย่างดี	3.68	0.920	มาก
11. นักศึกษามีความขัดแย้งกับเพื่อนที่หอพัก (N)	1.83	1.118	น้อย
12. เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนจะช่วยอธิบายให้	3.51	1.007	มาก

หมายเหตุ (N) หมายถึง ข้อคำถามในทางลบ (Negative)

จากตารางที่ 4.3.5 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจะเข้ากับเพื่อนทุกคนได้เป็นอย่างดีในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนจะช่วยอธิบายให้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ในหอพักนักศึกษามีเพื่อนสนิทในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 นักศึกษาปรึกษาเรื่องต่างๆ กับเพื่อนที่หอพักในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 และ นักศึกษามีความขัดแย้งกับเพื่อนที่หอพักในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83

ตารางที่ 4.3.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนด้าน
การใช้เวลาว่าง

พฤติกรรมด้านการใช้เวลาว่าง	$\bar{X}$	S.D.	ความหมายที่ได้
13. นักศึกษาออกกำลังกายหลังเลิกเรียน	2.64	1.130	ปานกลาง
14. นักศึกษาใช้เวลาว่างตอนเย็นพักผ่อนที่หอพัก	3.96	0.960	มาก
15. นักศึกษาใช้เวลาว่างฟังเพลง ดูโทรทัศน์ในห้องพักหรือที่หอพักจัดไว้	3.84	1.010	มาก
16. นักศึกษาไปซื้อของตามศูนย์การค้าหรือตลาดนัด	3.41	0.958	มาก
17. นักศึกษาใช้เวลาว่างทำความสะอาดห้องพัก	3.27	0.915	ปานกลาง
18. นักศึกษาทำกิจกรรมคณะและกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย	2.98	1.010	ปานกลาง
19. นักศึกษาใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษ	1.98	1.123	น้อย
20. นักศึกษาเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ (N)	1.81	1.091	น้อย
21. นักศึกษาเที่ยวตามโรงหนัง ศูนย์การค้า ในช่วงที่ยังไม่เลิกเรียน (N)	1.79	0.941	น้อยที่สุด
22. นักศึกษาดื่มสุราในหอพักหรือบริเวณใกล้เคียง (N)	1.54	0.975	น้อยที่สุด
23. นักศึกษาส่งเสริมสร้างความรำคาญให้ผู้อื่นในเวลากลางคืน(N)	1.63	0.941	น้อยที่สุด
24. นักศึกษาและเพื่อนเล่นการพนันในห้องพักหรือในหอพัก (N)	1.47	0.869	น้อยที่สุด
25. นักศึกษาพาคนนอกมาค้างที่หอพักโดยที่เจ้าของหอพักหรือผู้ดูแลหอพักไม่ทราบ(N)	1.86	1.068	น้อย
26. นักศึกษากลับเข้าหอพักหลังเวลา 22.00น.(N)	2.33	1.167	น้อย
27. นักศึกษาออกนอกหอพักหลังเวลา 22.00น.(N)	2.13	1.148	น้อย
28. นักศึกษาทะเลาะวิวาทกับเพื่อนต่างคณะหรือต่างสถาบัน (N)	1.30	0.758	น้อยที่สุด
29. นักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเล่นSocial Network	3.62	1.122	มาก

หมายเหตุ (N) หมายถึง ข้อคำถามในทางลบ (Negative)

จากตารางที่ 4.3.6 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างตอนเย็นพักผ่อนที่หอพักในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างฟังเพลง ดูโทรทัศน์ในห้องพักหรือที่หอพักจัดไว้ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 มีระดับพฤติกรรมใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเล่น Social Network ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 มีระดับพฤติกรรมกาไปซื้อของตามศูนย์การค้าหรือตลาดนัดในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 มีระดับพฤติกรรมใช้เวลาว่างทำความสะอาดห้องพักในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 มีระดับพฤติกรรมทำกิจกรรมคณะและกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 มีระดับพฤติกรรมออกกำลังกายหลังเลิกเรียนในระดับ “ปานกลาง” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 มีระดับพฤติกรรมกลับเข้าหอพักหลังเวลา 22.00 น.ในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 มีระดับพฤติกรรมออกนอกหอพักหลังเวลา 22.00 น.ในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 มีระดับพฤติกรรมใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.98 มีระดับพฤติกรรมพาคนนอกมาค้างที่หอพักโดยที่เจ้าของหอพักหรือผู้ดูแลหอพักไม่ทราบในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 มีระดับพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนเป็นประจำในระดับ “น้อย” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 มีระดับพฤติกรรมเที่ยวตามโรงหนัง ศูนย์การค้า ในช่วงที่ยังไม่เลิกเรียนในระดับ “น้อยที่สุด” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 มีระดับพฤติกรรมส่งเสียงสร้างความรำคาญให้ผู้อื่นในเวลากลางคืนในระดับ “น้อยที่สุด” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.63 มีระดับพฤติกรรมดื่มสุราในหอพักหรือบริเวณใกล้เคียงในระดับ “น้อยที่สุด” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.54 มีระดับพฤติกรรมเล่นการพนันในห้องพักหรือในหอพักในระดับ “น้อยที่สุด” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.47 และมีระดับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทกับเพื่อนต่างคณะหรือต่างสถาบันในระดับ “น้อยที่สุด” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.30

ตารางที่ 4.3.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละโดยเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ดีใน
ด้านต่างๆของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมในด้านต่างๆ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมายที่ได้
พฤติกรรมด้านการทบทวนบทเรียน (คะแนนเต็ม 35 คะแนน)	21.51	4.013	ดี (61.45)
พฤติกรรมด้านการคบเพื่อน (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	17.88	3.557	ดี (71.25)
พฤติกรรมด้านการใช้เวลาว่าง (คะแนนเต็ม 85 คะแนน)	63.84	6.463	ดี (75.11)

หมายเหตุ ค่าคะแนนพฤติกรรมที่ดีแปลผลจากการได้คะแนนใกล้เคียงคะแนนเต็มของแต่ละด้าน คือ
(ดีมาก > 80%), (ดี 61 - 80%), (ปานกลาง 41-60 %), (พอใช้ 20-40%) และ (แย่ < 20%)

จากตารางที่ 4.3.7 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนพฤติกรรมด้านการทบทวนบทเรียน
อยู่ในระดับ “ปานกลาง” โดยมีคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 21.51 มีคะแนนพฤติกรรมด้านการคบ
เพื่อนอยู่ในระดับ “ดี” โดยมีคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 17.88 และมีคะแนนพฤติกรรมด้านการ
ใช้เวลาว่างอยู่ในระดับ “ดี” โดยมีคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 63.84

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

คณะผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อสมมติเบื้องต้น (Assumptions) ของสถิติพารามิเตอร์ ซึ่งข้อมูลไม่เป็นไปตามข้อสมมติเบื้องต้น ดังนั้น จึงเลือกใช้สถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์ (Nonparametric statistics) และสำหรับข้อมูลในส่วนนี้จะใช้โปรแกรม SPSS และ Minitab ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สมมติฐานการวิจัยที่ 1

จำนวนชั่วโมงการใช้ Internet มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานทางสถิติที่ 1

H_0 : จำนวนชั่วโมงการใช้ Internet ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

H_1 : จำนวนชั่วโมงการใช้ Internet มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4.4.1 ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test for Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม จำนวนชั่วโมงการใช้ Internet

จำนวนชั่วโมงการใช้ Internet	เกรดเฉลี่ย (GPA)			รวม
	น้อยกว่า 2.50	2.50 - 2.99	3.00 - 4.00	
น้อยกว่า 5 ชั่วโมง	37 (36.7)	37 (37.5)	26 (25.8)	100
5 - 7 ชั่วโมง	33 (42.2)	49 (43.2)	33 (29.6)	115
มากกว่า 7 ชั่วโมง	61 (52.1)	48 (53.3)	33 (36.6)	142
รวม	131	134	92	357
ค่า Chi-Square (χ^2) = 5.586 , df = 4 , p-value = 0.232				

จากตาราง 4.4.1 พบว่า ค่า $\chi^2 = 5.586$ และค่า p-value = 0.232 ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ จำนวนชั่วโมงการใช้ Internet ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 2

การมีเพื่อนร่วมห้อง (Roommate) กับไม่มีเพื่อนร่วมห้อง ในการอยู่หอพักเอกชน มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานทางสถิติที่ 2

H_0 : การมีเพื่อนร่วมห้องในการอยู่หอพักเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

H_1 : การมีเพื่อนร่วมห้องในการอยู่หอพักเอกชน มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4.4.2.1 ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test for Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม การมีเพื่อนร่วมห้อง

การมีเพื่อนร่วมห้อง	เกรดเฉลี่ย (GPA)			รวม
	น้อยกว่า 2.50	2.50 - 2.99	3.00 - 4.00	
ไม่มีเพื่อนร่วมห้อง	61 (64.2)	67 (65.7)	47 (45.1)	175
มีเพื่อนร่วมห้อง	70 (66.8)	67 (68.3)	45 (46.9)	182
รวม	131	134	92	357
ค่า Chi-Square (χ^2) = 0.525 , df = 2 , p-value = 0.769				

จากตาราง 4.4.2.1 พบว่า ค่า $\chi^2 = 0.525$ และค่า p-value = 0.769 ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ การมีเพื่อนร่วมห้องในการอยู่หอพักเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ถ้าทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม โดยพิจารณาเฉพาะเพื่อนร่วมห้องจำนวน 1 และ 2 คน ได้ผลเป็นดังนี้

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้อง ไม่มีความสัมพันธ์ กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

H_1 : คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้อง มีความสัมพันธ์ กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4.4.2.2 ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test for Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้อง

คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้อง	เกรดเฉลี่ย (GPA)			รวม
	น้อยกว่า 2.50	2.50 - 2.99	3.00 - 4.00	
คณะและสาขาเดียวกัน	45 (33.6)	23 (33.1)	21 (22.4)	89
คณะเดียวกันแต่ต่างสาขา	12 (17.7)	22 (17.5)	13 (11.8)	47
ต่างคณะกัน	9 (14.7)	20 (14.5)	10 (9.8)	39
รวม	66	65	44	175

ค่า Chi-Square (χ^2) = 14.508 , df = 4 , p-value = 0.006

หมายเหตุ คำนวณเฉพาะแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วน Cramer's V = 0.301

จากตาราง 4.4.2.2 พบว่า ค่า $\chi^2 = 14.508$ และค่า p-value = 0.006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์ กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 3

ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานทางสถิติที่ 3

H_0 : ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

H_1 : ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4.4.3 ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test for Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา

ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา	เกรดเฉลี่ย (GPA)			รวม
	น้อยกว่า 2.50	2.50 - 2.99	3.00 - 4.00	
ไม่กลับเลย	16 (13.9)	13 (14.3)	9 (9.8)	38
1 ครั้ง/เดือน	18 (19.8)	26 (20.3)	10 (13.9)	54
2 ครั้ง/เดือน	27 (28.6)	24 (29.3)	27 (20.1)	78
3 ครั้ง/เดือน	18 (16.1)	15 (16.5)	11 (11.3)	44
4 ครั้ง/เดือน	41 (39.3)	42 (40.2)	24 (27.6)	107
อื่นๆ	11 (13.2)	14 (13.5)	11 (9.3)	36
รวม	131	134	92	357

ค่า Chi-Square (χ^2) = 8.473 , df = 10 , p-value = 0.583

จากตาราง 4.4.3 พบว่า ค่า $\chi^2 = 8.473$ และค่า p-value = 0.583 ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานการวิจัยที่ 4

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งรบกวนในหอพัก

สมมติฐานทางสถิติที่ 4

H_0 : การแจกแจงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามความถี่ที่คาดหวัง

H_1 : การแจกแจงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามความถี่ที่คาดหวัง

หรือ $H_0 : P_1 : P_2 : P_3 = 1 : 1 : 1$

$H_1 : P_1 : P_2 : P_3 \neq 1 : 1 : 1$

ตารางที่ 4.4.4 ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Goodness of fit) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม สิ่งรบกวนภายในหอพัก

สิ่งรบกวนภายในหอพัก	เกรดเฉลี่ย (GPA)			รวม	χ^2	p-value
	น้อยกว่า 2.50	2.50 - 2.99	3.00 - 4.00			
การอยู่ใกล้บันได	27	36	12	75	11.76	0.003*
การอยู่ใกล้ประตูเข้าออก	11	11	4	26	3.769	0.152
ห้องมีแสงแดดส่องอยู่ตลอดทั้งวัน	25	20	10	55	5.393	0.067
ไฟในห้องพักไม่เพียงพอ	10	17	7	34	4.647	0.098
ไม่มีโต๊ะเขียนหนังสือ	19	19	11	49	2.612	0.271
มลพิษทางเสียง	85	75	77	237	0.709	0.702
อื่นๆ	12	15	9	36	1.5	0.472

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.4.4 พบว่า สิ่งรบกวนภายในหอพัก ในหัวข้อการอยู่ใกล้บันได มีค่า $\chi^2 = 11.76$ และค่า p-value = 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้ จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ อัตราส่วนของจำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ว่า การที่มีห้องพักอยู่ใกล้บันไดทางเดิน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานการวิจัยที่ 5

สภาพแวดล้อมรอบหอพัก มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานทางสถิติที่ 5

H_0 : สภาพแวดล้อมรอบหอพัก ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

H_1 : สภาพแวดล้อมรอบหอพัก มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4.4.5 ค่าความถี่ ค่าคาดหวัง และผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ (χ^2 Test for Independence) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตาม สภาพแวดล้อมรอบหอพัก

สภาพแวดล้อมรอบหอพัก	เกรดเฉลี่ย (GPA)			รวม
	น้อยกว่า 2.50	2.50 - 2.99	3.00 - 4.00	
ใกล้สถาบันฯ	47 (49.2)	46 (50.3)	41 (34.5)	134
ใกล้แหล่งสถานบันเทิง	47 (45.1)	43 (46.2)	33 (31.7)	123
ใกล้แหล่งชุมชน	23 (26.1)	35 (26.6)	13 (18.3)	71
ใกล้แหล่งการเรียนรู้	14 (10.6)	10 (10.9)	5 (7.5)	29
ค่า Chi-Square (χ^2) = 8.481, df = 6, p-value = 0.205				

จากตาราง 4.4.5 พบว่า ค่า $\chi^2 = 8.481$ และค่า p-value = 0.205 ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ สภาพแวดล้อมรอบหอพัก ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 6

สภาพแวดล้อมรอบหอพัก ต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 6

H_0 : คะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนในแต่ละสภาพแวดล้อมรอบหอพัก มีค่ามัธยฐานไม่แตกต่างกัน

H_1 : คะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนในแต่ละสภาพแวดล้อมรอบหอพัก มีค่ามัธยฐาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.6 ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรม ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนในแต่ละสภาพแวดล้อมรอบหอพัก โดยใช้วิธี Kruskal - Wallis

สภาพแวดล้อมรอบหอพัก	จำนวน	ค่าเฉลี่ยลำดับที่
ใกล้สถาบันฯ	134	181.84
ใกล้แหล่งสถานบันเทิง	111	157.45
ใกล้แหล่งชุมชน	71	205.48
ใกล้แหล่งการเรียนรู้	29	192.14
อื่นๆ	12	158.21
ค่า $H = 10.59$, $df = 4$, $p\text{-value} = 0.032$		

จากตาราง 4.4.6 พบว่า ค่า $H = 10.59$ และค่า $p\text{-value} = 0.032$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ สภาพแวดล้อมรอบหอพัก แตกต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ได้ผลลัพธ์ดังนี้

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยลำดับที่ของคะแนนพฤติกรรม ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน จำแนกตามสภาพแวดล้อมรอบหอพัก (ในการวิเคราะห์ ได้กำหนดค่า $\alpha = 0.20$)

ลำดับที่	1	2	3	4	5
สภาพแวดล้อมรอบหอพัก	ใกล้แหล่งสถานบันเทิง	อื่นๆ	ใกล้สถาบันฯ	ใกล้แหล่งการเรียนรู้	ใกล้แหล่งชุมชน
ค่าเฉลี่ย	157.45	158.21	181.84	192.14	205.48

หมายเหตุ สาขาวิชาที่ขีดเส้น หมายถึงมีคะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ในแต่ละสภาพแวดล้อมรอบหอพัก ไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน คะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน จำแนกตามสภาพแวดล้อมรอบหอพัก พบว่า สภาพแวดล้อมที่ใกล้แหล่งชุมชน แตกต่างจากสภาพแวดล้อมที่ใกล้แหล่งสถานบันเทิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 7

คะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานทางสถิติที่ 7

$$H_0: \rho = 0$$

$$H_1: \rho \neq 0$$

ตารางที่ 4.4.7.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมโดยรวม ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank

ตัวแปร	จำนวน	เกรตเฉลี่ย (GPA)	
		r	p - value
คะแนนพฤติกรรมโดยรวม	357	0.048	0.367

จากตาราง 4.4.7.1 พบว่า ค่า $r = 0.048$ และค่า $p\text{-value} = 0.367$ ซึ่งมีความมากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมโดยรวมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.4.7.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านบวก ของนักศึกษา ที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank

ตัวแปร	จำนวน	เกรดเฉลี่ย (GPA)	
		r	p - value
คะแนนพฤติกรรมด้านบวก	357	-0.054	0.309

จากตาราง 4.4.7.2 พบว่า ค่า $r = -0.054$ และค่า $p\text{-value} = 0.309$ ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมด้านบวกของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.4.7.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านลบ ของนักศึกษา ที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี Spearman Rank

ตัวแปร	จำนวน	เกรดเฉลี่ย (GPA)	
		r	p - value
คะแนนพฤติกรรมด้านลบ	357	0.108	0.042

จากตาราง 4.4.7.3 พบว่า ค่า $r = 0.108$ และค่า $p\text{-value} = 0.042$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมด้านลบของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.4.7.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านการเรียน
ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี
Spearman Rank

ตัวแปร	จำนวน	เกรดเฉลี่ย (GPA)	
		r	p - value
คะแนนพฤติกรรมด้านการเรียน	357	0.068	0.198

จากตาราง 4.4.7.4 พบว่า ค่า $r = 0.068$ และค่า $p\text{-value} = 0.198$ ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมด้านการเรียนของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.4.7.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านการคบเพื่อน
ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี
Spearman Rank

ตัวแปร	จำนวน	เกรดเฉลี่ย (GPA)	
		r	p - value
คะแนนพฤติกรรมด้านการคบเพื่อน	357	-0.096	0.069

จากตาราง 4.4.7.5 พบว่า ค่า $r = -0.096$ และค่า $p\text{-value} = 0.069$ ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมด้านการคบเพื่อนของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.4.7.6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรมด้านการใช้เวลาว่าง
ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี
Spearman Rank

ตัวแปร	จำนวน	เกรดเฉลี่ย (GPA)	
		r	p - value
คะแนนพฤติกรรมด้านการใช้เวลาว่าง	357	0.066	0.213

จากตาราง 4.4.7.6 พบว่า ค่า $r = 0.066$ และค่า $p\text{-value} = 0.213$ ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมด้านการใช้เวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.4.7.7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรม ด้านการใช้เวลาว่าง
เชิงบวก ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี
Spearman Rank

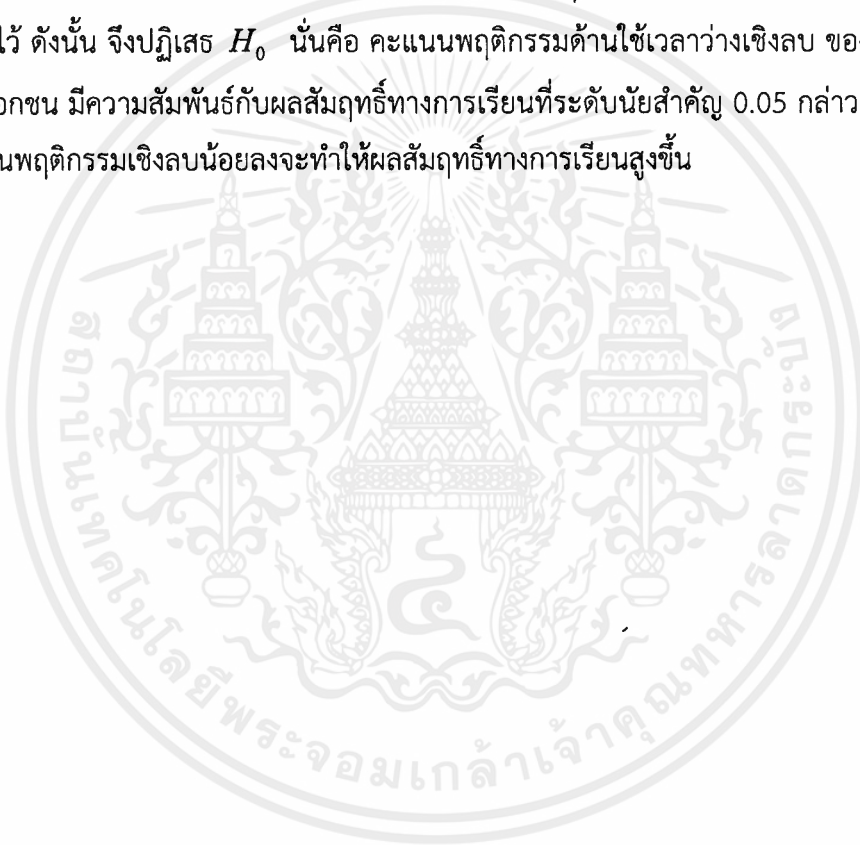
ตัวแปร	จำนวน	เกรดเฉลี่ย (GPA)	
		r	p - value
คะแนนพฤติกรรมด้านใช้เวลาว่างเชิงบวก	357	-0.066	0.215

จากตาราง 4.4.7.7 พบว่า ค่า $r = -0.066$ และค่า $p\text{-value} = 0.215$ ซึ่งมีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมด้านใช้เวลาว่างเชิงบวกของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.4.7.8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนพฤติกรรม ด้านการใช้เวลาว่าง
เชิงลบ ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี
Spearman Rank

ตัวแปร	จำนวน	เกรดเฉลี่ย (GPA)	
		r	p - value
คะแนนพฤติกรรมด้านใช้เวลาว่างเชิงลบ	357	0.116	0.028

จากตาราง 4.4.7.8 พบว่า ค่า $r = 0.116$ และค่า $p\text{-value} = 0.028$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า α ที่
กำหนดไว้ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมด้านใช้เวลาว่างเชิงลบ ของนักศึกษาที่อยู่
หอพักเอกชน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือถ้านักศึกษา
มีคะแนนพฤติกรรมเชิงลบน้อยลงจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สมมติฐานการวิจัยที่ 8

สาขาวิชาต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 8

H_0 : คะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนในแต่ละสาขามีค่ามัธยฐานไม่แตกต่างกัน

H_1 : คะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนในแต่ละสาขามีค่ามัธยฐานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.8 ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรม ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนในแต่ละสาขาวิชา โดยใช้วิธี Kruskal - Wallis

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยลำดับที่
เคมี	92	171.54
ชีววิทยา	79	197.58
ฟิสิกส์	39	159.10
สถิติ	40	218.03
คณิตศาสตร์	40	169.21
วิทยาการคอมพิวเตอร์	67	161.46
ค่า $H = 12.525$, $df = 5$, $p\text{-value} = 0.028$		

จากตาราง 4.4.8 พบว่า ค่า $H = 12.525$ และค่า $p\text{-value} = 0.028$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาแตกต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรม ของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ได้ผลลัพธ์ดังนี้

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยลำดับที่ของคะแนนพฤติกรรม ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน จำแนกตาม สาขาวิชา (ในการวิเคราะห์ ได้กำหนดค่า $\alpha = 0.20$)

ลำดับที่	1	2	3	4	5	6
สาขาวิชา	ฟิสิกส์	วิทยาการ คอมพิวเตอร์	คณิตศาสตร์	เคมี	ชีววิทยา	สถิติ
ค่าเฉลี่ย	159.10	161.46	169.21	171.54	197.58	218.03

หมายเหตุ สาขาวิชาที่ขีดเส้น หมายถึงมีคะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ในแต่ละ สาขาวิชาไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน คะแนนพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน จำแนกตาม สาขาวิชา พบว่า สาขาวิชาสถิติแตกต่างจากสาขาวิชาฟิสิกส์ และสาขาวิชาสถิติแตกต่างจาก สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 9

เพศต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 9

$$H_0 : M_1 = M_2$$

$$H_1 : M_1 \neq M_2$$

ตารางที่ 4.4.9 ผลการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมระหว่างเพศชาย และเพศหญิง โดยวิธี Mann - Whitney U

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยลำดับที่	Mann -Whitney U	p-value
ชาย	91	139.43	8502.0	<0.001
หญิง	266	192.54		

จากตารางที่ 4.4.9 พบว่า ค่า Mann - Whitney U = 8502.0 และ p-value <0.001 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เพศต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพัก เอกชน ในเขตลาดกระบัง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2557

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทั้งหมด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 357 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ ตามสาขาวิชา คือ เคมี ชีววิทยา วิทยาการคอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์ สถิติ และฟิสิกส์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอาศัย และข้อมูลในด้านพฤติกรรมของนักศึกษา

ในตอนที่ 1 คือข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ข้อคำถามเป็นแบบเลือกคำตอบ ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม(GPA) ภูมิลำเนา

ในตอนที่ 2 คือข้อมูลเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอาศัย ข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่าย (ค่าเช่า) ในการอยู่หอพักต่อเดือน ความรู้สึกในการอยู่หอพัก ช่วงระยะเวลาในการอยู่หอพัก ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเลือกเช่าหอพัก การมีเพื่อนร่วมห้อง คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้อง ความรู้สึกของการมีเพื่อนร่วมห้องสถานที่ทบทวนบทเรียน จำนวนชั่วโมงในการใช้ Internet ความถี่ของการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษา สิ่งรบกวนภายในหอพัก สภาพแวดล้อมรอบหอพัก

ในตอนที่ 3 คือข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนในเขตลาดกระบัง มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีของ Likert Scale แบ่งเป็น 5 ระดับคือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีจำนวนคำถามทั้งหมด 29 ข้อ แบ่งเป็น ข้อคำถามในทางบวก (19 ข้อ) และข้อคำถามในทางลบ (10 ข้อ) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการทบทวนบทเรียน ด้านการคบเพื่อน และด้านการใช้เวลาว่าง

ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงวันที่ 15 มีนาคม 2558 ถึง 12 เมษายน 2558 โดยคณะผู้วิจัย ดำเนินการแจกจ่าย และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบไคสแควร์ การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน การทดสอบของแมนวิทนีย์ยู และการทดสอบของครัสคาลและวอลลิส

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 74.5 โดยมีสาขาวิชาเคมีตกเป็นตัวอย่างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.8 นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 37.5 และมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 81.2 นักศึกษาโดยรวมมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50 - 2.99 คิดเป็นร้อยละ 37.5 และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาเพศชายมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.00-2.49 คิดเป็นร้อยละ 41.8 และนักศึกษาเพศหญิงมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50-2.99 คิดเป็นร้อยละ 38.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างพักอาศัย พบว่าส่วนใหญ่นักศึกษามีค่าใช้จ่าย (ค่าเช่า) ในการอยู่หอพักต่อเดือนในช่วง 4,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาคือค่าใช้จ่ายช่วง 3,001-3,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.9 และอาศัยอยู่หอพักเป็นระยะเวลา มากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมา คือช่วงระยะเวลา 6-12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 32.2 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเช่าหอพักคือการอยู่ใกล้กับสถาบันฯ คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมาคือการเดินทางที่สะดวก คิดเป็น ร้อยละ 72.8 นอกจากนี้พบว่านักศึกษามีเพื่อนร่วมห้อง คิดเป็นร้อยละ 51.0 ซึ่งส่วนใหญ่จะมีเพื่อนร่วมห้องเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาคือมีเพื่อนร่วมห้อง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และเพื่อนร่วมห้องของนักศึกษานั้นจะมาจากคณะเดียวกันและสาขาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือมาจากคณะเดียวกันแต่ต่างสาขา คิดเป็นร้อยละ 25.8 เมื่อพิจารณาความรู้สึกรักของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อนร่วมห้อง พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างรู้สึกดี มีความสุข และสนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือรู้สึกเฉยๆ คิดเป็นร้อยละ 31.3 คณะผู้วิจัยยังพบอีกว่า สถานที่ที่ใช้ในการทบทวนบทเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่ นักศึกษาจะทบทวนบทเรียนที่ห้องพักของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือห้องสมุดของสถาบันฯ คิดเป็นร้อยละ 27.7 และได้พบว่าจำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ต 5-7 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือมีการใช้อินเทอร์เน็ต 2-4 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 25.2 และนักศึกษากลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษาโดยจะกลับบ้าน 4 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมาคือกลับบ้าน 2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 21.8 พบว่า มีสิ่งรบกวนภายในหอพักของนักศึกษาส่วนใหญ่คือมลพิษทางเสียงเช่น ห้องข้างๆส่งเสียงดัง เสียงเพลงจากร้านเหล้า เสียงรถยนต์ เสียงเครื่องบิน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาคือห้องพักรู้สึกอึดอัด คิดเป็นร้อยละ 21.0 ผลจากการศึกษายังพบอีกว่า สภาพแวดล้อมรอบๆหอพักของนักศึกษาจะอยู่ใกล้กับสถาบันฯ คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือใกล้แหล่งสถานบันเทิงคิดเป็นร้อยละ 31.1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ พฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ในเขตลาดกระบัง พบว่า คะแนนพฤติกรรมที่ดีในได้ต่างๆ ของนักศึกษาแบ่งเป็นพฤติกรรมดังนี้คือ พฤติกรรมด้านการทบทวนบทเรียนมีข้อคำถาม 8 ข้อ คะแนนเต็ม 35 คะแนน นักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 21.51 พฤติกรรมด้านการคบเพื่อนมีข้อคำถาม 5 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนนเต็ม 25 คะแนน นักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 17.88 และพฤติกรรมด้านการใช้เวลาว่างมีข้อคำถาม 17 ข้อ คะแนนเต็ม 85 คะแนน นักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเท่ากับ 63.84

จากการศึกษาในด้านปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ในด้านจำนวนชั่วโมงการใช้ Internet ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ด้านการมีเพื่อนร่วมห้องไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม โดยพิจารณาเฉพาะเพื่อนร่วมห้องจำนวน 1 และ 2 คน ผลการทดสอบ พบว่า คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ด้านการกลับบ้านในวันหยุดระหว่างภาคการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ด้านสิ่งแวดล้อมภายในหอพัก อัตราส่วนของจำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามที่คาดหวังที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ว่า การที่มีห้องพักอยู่ใกล้บันไดทางเดินมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ด้านสภาพแวดล้อมรอบๆหอพัก ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการศึกษาปัจจัยกับคะแนนพฤติกรรม พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมรอบๆ หอพักแตกต่างกัน จะมีคะแนนพฤติกรรม ของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกันและทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน ผลที่ได้คือ สภาพแวดล้อมที่ใกล้แหล่งชุมชน แตกต่างจากสภาพแวดล้อมที่ใกล้แหล่งสถาบันบันเทิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ด้านสาขาวิชาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาแตกต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชนแตกต่างกัน เมื่อทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน ผลที่ได้คือ สาขาวิชาสถิติแตกต่างจากสาขาวิชาฟิสิกส์ และสาขาวิชาสถิติแตกต่างจากสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ด้านเพศของนักศึกษา พบว่า เพศต่างกันมีคะแนนพฤติกรรมของการอยู่หอพักเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05

จากการศึกษาคะแนนพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนพฤติกรรมโดยรวม ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือมีความสัมพันธ์กันน้อย และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมในแต่ละด้านดังนี้

เมื่อพิจารณาคะแนนพฤติกรรมโดยรวมด้านบวก ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่คะแนนพฤติกรรมโดยรวมด้านลบ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คะแนนพฤติกรรมโดยรวมด้านการเรียน ด้านการคบเพื่อน และด้านการใช้เวลาว่าง ของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อพิจารณาคะแนนพฤติกรรมด้านการใช้เวลาว่างเชิงบวกของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ด้านการใช้เวลาว่างเชิงลบ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมเชิงลบน้อยลงจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

5.2 การอภิปรายผล

5.2.1 สิ่งรบกวนภายนอก หอพักเอกชนควรควบคุมดูแลในเรื่องการส่งเสียงดังรบกวนโดยทำการตัดเตือนห้องพักที่มีเสียงดังรบกวนผู้พักอาศัยในห้องอื่นๆซึ่งจะทำให้ผู้ที่พักอาศัยเกิดความรู้สึกสงบ มีสมาธิและเป็นส่วนตัวมากขึ้น

5.2.2 การเลือกหอพักเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถ้านักศึกษาตัดสินใจเลือกเช่าหอพักที่สงบ ไม่มีสิ่งรบกวน หรือหลีกเลี่ยงการอยู่ห้องพักที่ใกล้บันไดทางเดิน ซึ่งอาจจะทำให้นักศึกษามีสมาธิ และส่งผลในทางที่ดีต่อการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับหอพักของ สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2537: 2-3 ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะหอพักที่มีคุณภาพและพึงประสงค์จะต้องมีลักษณะที่สนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้พักอาศัย เมื่ออยู่ในสภาพที่ดี ถูกสุขลักษณะแล้วก็จะช่วยให้ผู้พักอาศัยมีสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ สติปัญญารวมทั้งความรู้สึกนึกคิดที่ดีได้เช่นเดียวกัน

5.2.3 จากข้อมูลที่ศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเช่าหอพักเพราะอยู่ใกล้กับสถาบันฯ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับหอพักของ สุมาลี ดำรงวาจาสัตย์, 2549: 26 ได้สรุปไว้ว่า ลักษณะของหอพักที่พึงประสงค์ควรตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม สะดวกในการไปมาอยู่ใกล้กับสถานศึกษา ไม่อยู่ในแหล่งที่เสื่อมโทรม

5.2.4 จากข้อมูลที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมเชิงลบน้อยลงจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น กล่าวคือ ถ้านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของนักศึกษาเอง ถ้านักศึกษามีพฤติกรรมดีอาจจะส่งผลในแง่บวกให้กับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น แต่ถ้ามีพฤติกรรมไม่ดีก็จะส่งผลในแง่ลบให้กับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยลง

5.2.5 จากข้อมูลที่ศึกษา พบว่า สภาพแวดล้อมรอบหอพักที่ใกล้แหล่งชุมชน แตกต่างจากสภาพแวดล้อมที่ใกล้แหล่งสถานบันเทิง ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจากด้านสิ่งแวดล้อมนามธรรมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ สมองได้รับการกระตุ้นทำให้สมองมีการพัฒนา ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเฉลิม พรหมคุณาภรณ์, 2539: 43-44 ได้เสนอผลการศึกษาไว้ว่า ถ้าสมองได้รับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะถ้าเป็นบุคคลที่ได้เรียนรู้ในโรงเรียนหรือได้รับการศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูงๆ ขึ้นจะทำให้ I.Q เพิ่มขึ้น จากผลการศึกษาดังกล่าวนี้นักการศึกษาต้องมาให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความอยากรู้อยากเห็นและการค้นพบของนักเรียน สภาวะเช่นนี้จะทำให้การเจริญทางสมองดำเนินอยู่ต่อไป

5.2.6 จากข้อมูลที่ศึกษาพบว่า คณะและสาขาของเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ถ้านักศึกษามีเพื่อนร่วมห้องที่ต่างคณะกัน อาจจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มากกว่าการที่เพื่อนร่วมห้องอยู่คณะเดียวกันและสาขาเดียวกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆเพิ่มเติม เช่น รายได้ของผู้ปกครอง คุณลักษณะของผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เพื่อเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการพัฒนาผลการเรียน

5.3.2 ควรศึกษากับประชากรกลุ่มอื่น เช่น นักศึกษาคณะอื่นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

5.3.3 ควรเก็บแบบสอบถามเพิ่มเติมเนื่องจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 โดยแบบสอบถามที่เก็บเพิ่มเติมนั้นควรพิจารณาถึงชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 เนื่องจากระยะเวลาในการอยู่หอของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 อาจจะมีมากกว่า

5.3.4 ในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล ควรนำวิธีการวิเคราะห์แบบพหุตัวแปรเข้ามาช่วยเพื่อที่จะสามารถแปรผลความเกี่ยวข้องกัน ของตัวแปรทั้งหมดในลักษณะภาพรวมได้ เช่น วิธี Path Analysis

บรรณานุกรม

- กรณ์ย์ ปัญญา. 2542. “การดำเนินชีวิตของนักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.”
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- กานดา พงศ์ทิพย์พนัส. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดปัตตานี.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เกษมชัย และทิม. 2542. “ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก องค์กรประกอบด้านจิตพิสัย
องค์กรประกอบด้านสิ่งแวดล้อมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. 2546. **พื้นฐานรัฐศาสตร์กับการเมืองในศตวรรษที่ 21**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ
: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จรรยา คำสะอาด. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอน
ประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เฉลิม พรหมคุณากรณ์. 2539. “สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนในโครงการขยายโอกาส
ทางการศึกษาเขตการ ศึกษาที่ 12 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.”
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชวาล แพร่ตกุล. 2517. “การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ครั้งที่ 5 ณ สำนักงานคณะกรรมการ
ศึกษาแห่งชาติ. เอกสารประชุมวิชาการ.
- ชุตินันท์ พุ่มกลิ่น. 2546. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 : กรณีศึกษา โรงเรียนชลประทานวิทยา จังหวัดชลบุรี.
กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดลชาติ ต้นตวนิช. 2545. **ทฤษฎีการสุ่มตัวอย่าง**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2550. “กฎหมายกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม.” วารสารพัฒนาสังคม. 9(1):
1-29.
- ธันยนันท์ ทองบุญตา. 2555. “พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.”
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นริศรา พนิชการ. “อุปสงค์ของนักศึกษาปริญญาโทภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีต่อหอพัก เอกชน.” การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นิพนธ์ วรรณเวช. 2550. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุ 5 ปี” ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์,มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก.
- นิพนธ์ เวียงจันทร์. 2553. “การศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักในจังหวัดมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- เนาวรัตน์ ชีโนภาช. 2542. วิถีชีวิตของผู้ย้ายถิ่นชาวใต้ในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2524. “รูปแบบผลการเรียนในโรงเรียน.” วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประภัสสร วงษ์ศรี. 2541. “การรับรู้ทัศนคติ ความภาคภูมิใจในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปัญญา ชูช่วย. 2551. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พนิดา บุญประจักษ์วงศ์. 2540. “การใช้เวลาว่างเวลาเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” การศึกษาปัญหาพิเศษ คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ไพศาล หวังพานิช. 2526. “การวัดผลการศึกษา.” กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- มงคล อักษรดิษฐ์. 2548. การใช้เวลารว่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. พิษณุโลก : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- มณฑารัตน์ ชูพินิจ. 2540. “องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ. 2552. ระเบียบวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

- เมธี ธรรมวัฒนา. 2544. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษา โปรแกรมวิชาเทคโนโลยี สถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรรณิ อึ้งสิทธิพูนพร. 2544. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. 2527. นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลรัตน์ วิริยะวิบูลย์กิจ และ วรรณดี สุทธินรากร. 2542. การบริหารเวลาและค่านิยมทางสังคมของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โครงการวิจัย ทนุอดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ศิริวรรณ เสาร์ชัย. 2554. “พฤติกรรมการใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาคณะบัญชีชั้นปีที่ 2.” คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สนธยา เขมวิวัฒน์. 2542. “ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชาการธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร.” ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำเนา ขจรศิลป์. 2537. หลักการกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุจิตรา สுகนธมัต. 2556. โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุภัทรา ปิณฑะแพทย์. 2534. จิตวิทยาทั่วไป แนวคิดและทฤษฎีขั้นมูลฐาน. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. 2526. กลวิธีการสอน. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม.
- สุมาลี ดำรงวาจาสัตย์. 2549. “สภาพปัญหาการอยู่ในหอพักและลักษณะหอพักที่พึงประสงค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสาวณี บุญเกตุ. 2552. “การใช้ชีวิตประจำวันและพฤติกรรมกาเรียนของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.” วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรรรรณ เจือจันทร์. 2536. ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจประชากร และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแนวความคิดในการสร้างครอบครัว. สมุทราการ : วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ.

อริยา คูหาและบัญญัติ ยงย่วน. 2547. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอฟินิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.” วารสารสงขลานครินทร์. 10(2) : 14-35

อารมย์ สนานภู. 2549. รูปแบบการพัฒนาโจทย์วิจัย เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติ การแบบมีส่วนร่วม. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุมาพร จันทศร. 2542. สถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

Bloom, B enjamin S. 1976. Human Characteristic and School Learning. New York : McGraw-Hill Book.

Coleman, J.C. 1966. “Abnormal Psychology and Modern Life.” 2nd ed. Illinois : ScottForesman.

Eysnick, Arnold and Meili. 1972. Encyclopedia of Psychologe Vol.1. London : Herder and Herder.

Geisert, G. and R. Dunn. 1991. “Effective Use of Computers : Assignment Based on Individual. Learning Styles.” The Clearing House. 64(March-April), 219-220.

Good, Carter V. 1973. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book.

Harvighurst, Robert J. 1963. NConditions Predicctive of Superior ChildrenC . Studies in Adolesences. New York : The Mac Million Company.

Jonet T. Spence . 1983. Achievement and Achievement Motives. United State of America : W.tl. Freeman and Company.

Klausmier, Herbert J. 1961. Learning and Human Abilities : Educational Psychology . New York : Harper and Brothers .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน เขตลาดกระบัง
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

- คำชี้แจง 1. โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงมากที่สุด
2. โปรดเติมข้อความตามสภาพจริงให้สมบูรณ์

*****

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน

1. เพศ ชาย หญิง
2. ระดับชั้นปี
 ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 อื่นๆ.....
3. นักศึกษากำลังศึกษาในสาขาวิชา
 เคมี ชีววิทยา
 ฟิสิกส์ สถิติ
 คณิตศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์
4. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)
 น้อยกว่า 2.00 2.00 - 2.49 2.50 - 2.99
 3.00 - 3.49 3.50 - 4.00
5. ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอาศัย

1. ค่าใช้จ่าย (ค่าเช่า) ในการอยู่หอพักต่อเดือน
 ต่ำกว่า 2,500 บาท 2,501-3,000 บาท 3,001-3,500 บาท
 3,501-4,000 บาท 4,000 บาทขึ้นไป
2. นักศึกษาชอบอยู่หอพักหรือไม่
 ชอบ เฉยๆ ไม่ชอบ
3. นักศึกษาอยู่หอพักเอกชนมานานเท่าไรแล้ว
 น้อยกว่า 6 เดือน 6-12 เดือน มากกว่า 1 ปี

4. ปัจจัยสำคัญใดที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเช่าหอพักอาศัยอยู่ในปัจจุบันนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- อยู่ใกล้สถาบันฯ ค่าเช่าห้องราคาถูก
- การเดินทางที่สะดวก ห้องพักกว้างขวาง
- มีที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการ
- มีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ครบครัน
- มีระบบรักษาความปลอดภัยสูง
- สภาพแวดล้อมภายในหอพักมีความเหมาะสม
- อื่นๆ (โปรด ระบุ).....
5. นักศึกษามีเพื่อนร่วมห้อง (Roommate) หรือไม่
- ไม่มีเพื่อนร่วมห้อง (หมายเหตุ ถ้าไม่มีให้ข้ามไปตอบข้อ 7 ค่ะ)
- มีเพื่อนร่วมห้อง
- 1 คน 2 คน 3 คนขึ้นไป
6. กรณีที่นักศึกษามีเพื่อนร่วมห้อง
- 6.1 คณะ, สาขาและชั้นปีของเพื่อนร่วมห้อง
- คณะเดียวกัน, สาขาเดียวกัน คณะเดียวกัน, ต่างสาขา
- ต่างคณะกัน อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 6.2 ความรู้สึกของการมีเพื่อนร่วมห้อง
- รู้สึกดี มีความสุข สนุกสนาน รู้สึกเฉยๆ
- รู้สึกแย่ อึดอัดใจและกังวล
7. นักศึกษาอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียนที่ไหนเป็นส่วนใหญ่
- ห้องพักของท่าน ห้องเพื่อน
- ห้องสมุดของสถาบันฯ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
8. นักศึกษาใช้ Internet ประมาณกี่ชั่วโมงต่อวัน
- น้อยกว่า 2 ชั่วโมง 2-4 ชั่วโมง 5-7 ชั่วโมง
- 8-10 ชั่วโมง มากกว่า 10 ชั่วโมง
9. ในระหว่างภาคเรียน นักศึกษากลับบ้านบ่อยแค่ไหนต่อเดือน (1 เดือน = 4 สัปดาห์)
- ไม่กลับเลย 1 ครั้ง / เดือน
- 2 ครั้ง / เดือน 3 ครั้ง / เดือน
- 4 ครั้ง / เดือน อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. ภายในหอพักมีสิ่งใดที่รบกวนห้องของนักศึกษาบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การอยู่ใกล้บันได การอยู่ใกล้ประตูเข้าออก
- ห้องมีแสงแดดส่องอยู่ตลอดเวลา ไฟในห้องพักไม่เพียงพอ
- ไม่มีโต๊ะเขียนหนังสือ
- มลพิษทางเสียง เช่น ห้องข้างๆส่งเสียงดัง, เสียงเพลงจากร้านเหล้า, เสียงรถยนต์, เสียงเครื่องบิน เป็นต้น
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. สภาพแวดล้อมบริเวณรอบหอพักที่ใกล้ที่สุด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- ใกล้สถาบันฯ
- ใกล้แหล่งสถานบันเทิง เช่น ร้านเหล้า ร้านคาราโอเกะ ผับ บาร์
- ใกล้แหล่งชุมชน เช่น ตลาด วัด ชุมชน ห้าง โรงเรียน
- ใกล้แหล่งการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด สวนสาธารณะ
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 พฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน เขตลาดกระบัง
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การทบทวนบทเรียน					
1. นักศึกษามีการแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน					
2. นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
3. นักศึกษาได้ทบทวนบทเรียนก่อนเรียนเป็นประจำ					
4. นักศึกษาทวิวิชาเรียนต่างๆกับกลุ่มเพื่อน					
5. นักศึกษาอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนสอบ					
6. นักศึกษาทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง					
7. นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ					
การคบเพื่อน					
8. ในหอพักนักศึกษามีเพื่อนสนิท					
9. นักศึกษาปรึกษาเรื่องต่างๆ กับเพื่อนที่หอพัก					
10. นักศึกษาเข้ากับเพื่อนทุกคนได้เป็นอย่างดี					
11. นักศึกษามีความขัดแย้งกับเพื่อนที่หอพัก					
12. เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนจะช่วยอธิบายให้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคำถาม	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การใช้เวลาว่าง					
13. นักศึกษาออกกำลังกายหลังเลิกเรียน					
14. นักศึกษาใช้เวลาว่างตอนเย็นพักผ่อนที่หอพัก					
15. นักศึกษาใช้เวลาว่างฟังเพลง ดูโทรทัศน์ในห้องพักหรือที่หอพักจัดไว้					
16. นักศึกษาไปซื้อของตามศูนย์การค้าหรือตลาดนัด					
17. นักศึกษาใช้เวลาว่างทำความสะอาดห้องพัก					
18. นักศึกษาทำกิจกรรมคณะและกิจกรรมของทางสถาบัน					
19. นักศึกษาใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษ					
20. นักศึกษาเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ					
21. นักศึกษาเที่ยวตามโรงหนัง ศูนย์การค้า ในช่วงที่ยังไม่เลิกเรียน					
22. นักศึกษาดื่มสุราในหอพักหรือบริเวณใกล้เคียง					
23. นักศึกษาส่งเสียงสร้างความรำคาญให้ผู้อื่นในเวลากลางคืน					
24. นักศึกษาและเพื่อนเล่นการพนันในห้องพักหรือในหอพัก					
25. นักศึกษาพาคนนอกมาค้างที่หอพักโดยที่เจ้าของหอพักหรือผู้ดูแลหอพักไม่ทราบ					
26. นักศึกษากลับเข้าหอพักหลังเวลา 22.00 น.					
27. นักศึกษาออกนอกหอพักหลังเวลา 22.00 น.					
28. นักศึกษาทะเลาะวิวาทกับเพื่อนต่างคณะหรือต่างสถาบัน					
29. นักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเล่น Social Network					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

*****ขอขอบคุณในความร่วมมือมากค่ะ*****

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือการลงทะเบียน

ปัญหาพิเศษเรื่อง การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการอยู่หอพักเอกชน เขตลาดกระบัง กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่งข้อมูล	ค่าของตัวแปร
	No.	หมายเลขแบบสอบถาม	1	001-357
1	Sex	เพศ	2	1 = ชาย 2 = หญิง 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
2	Year	ระดับชั้นปี	3	1 = ปี 1 2 = ปี 2 3 = ปี 3 4 = ปี 4 5 = อื่น ๆ 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
3	Major	สาขาวิชา	4	1 = เคมี 2 = ชีววิทยา 3 = ฟิสิกส์ 4 = สถิติ 5 = คณิตศาสตร์ 6 = วิทยาการคอมพิวเตอร์ 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
4	GPA	เกรดเฉลี่ยสะสม	5	1 = น้อยกว่า 2.00 2 = 2.00 – 2.49 3 = 2.50 – 2.99 4 = 3.00 – 3.49 5 = 3.50 – 4.00 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
5	Zone	ภูมิลำเนา	6	1 = กรุงเทพมหานคร 2 = ต่างจังหวัด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอาศัย

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
6	B1	ค่าใช้จ่ายในการอยู่หอพักต่อเดือน	7	1 = ต่ำกว่า 2,500 บาท 2 = 2,501 – 3,000 บาท 3 = 3,001 – 3,500 บาท 4 = 3,501 – 4,000 บาท 5 = 4,000 บาท 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
7	B2	นักศึกษาชอบอยู่หอพักหรือไม่	8	1 = ชอบ 2 = เฉย ๆ 3 = ไม่ชอบ 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
8	B3	นักศึกษาอยู่หอพักเอกชนมานานเท่าไรแล้ว	9	1 = น้อยกว่า 6 เดือน 2 = 6-12 เดือน 3 = มากกว่า 1 ปี 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
9	B4_1	ปัจจัยสำคัญใดที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเช่าหอพักอาศัยอยู่ในปัจจุบันนี้	10	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B4_2	ค่าเช่าห้องราคาถูก	11	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
	B4_3	การเดินทางที่สะดวก	12	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B4_4	ห้องพักกว้างขวาง	13	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B4_5	มีที่จอดรถเพียงพอต่อ ความต้องการ	14	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B4_6	มีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดต่างๆ ครบครัน	15	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B4_7	มีระบบรักษาความปลอดภัยสูง	16	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B4_8	สภาพแวดล้อมภายใน หอพักมีความ เหมาะสม	17	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B4_9	อื่นๆ (โปรด ระบุ).....	18	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
10	B5	นักศึกษามีเพื่อนร่วม ห้อง (Roommate) หรือไม่	19	1 = ไม่มีเพื่อนร่วมห้อง 21 = มีเพื่อนร่วมห้อง 1 คน 22 = มีเพื่อนร่วมห้อง 2 คน 23 = มีเพื่อนร่วมห้อง 3 คนขึ้นไป
11	B6_1	กรณีที่นักศึกษามีเพื่อน ร่วมห้อง คณะ, สาขาและชั้นปี ของเพื่อนร่วมห้อง	20 21	1 = คณะเดียวกัน, สาขาเดียวกัน 2 = คณะเดียวกัน, ต่างสาขา 3 = ต่างคณะกัน 13 = คณะเดียวกันและต่างคณะ กัน 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
				23 = คณะเดียวกันต่างสาขา และ ต่างคณะ 123= คณะเดียวกัน สาขาเดียวกัน ต่างสาขา และ ต่างคณะ 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B6_2	ความรู้สึกของการมี เพื่อนร่วมห้อง	22	1 = รู้สึกดี มีความสุข สนุกสนาน 2 = รู้สึกเฉยๆ 3 = รู้สึกแย่ อึดอัดใจและกังวล 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
12	B7	นักศึกษาอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียนที่ไหน เป็นส่วนใหญ่	23	1 = ห้องพักของท่าน 2 = ห้องเพื่อน 3 = ห้องสมุดของสถาบันฯ 4 = อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
13	B8	นักศึกษาใช้ Internet ประมาณกี่ชั่วโมงต่อ วัน	24	1 = น้อยกว่า 2 ชั่วโมง 2 = 2-4 ชั่วโมง 3 = 5-7 ชั่วโมง 4 = 8-10 ชั่วโมง 5 = มากกว่า 10 ชั่วโมง 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
14	B9	ในระหว่างภาคเรียน นักศึกษากลับบ้านบ่อย แค่ไหนต่อเดือน (1 เดือน = 4 สัปดาห์)	25	1 = ไม่กลับเลย 2 = 1 ครั้ง / เดือน 3 = 2 ครั้ง / เดือน 4 = 3 ครั้ง / เดือน 5 = 4 ครั้ง / เดือน 6 = อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
15	B10_1	ภายในหอพักมีสิ่งใดที่ รบกวนห้องของ นักศึกษบ้าง การอยู่ใกล้บันได	26	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B10_2	การอยู่ใกล้ประตูเข้า ออก	27	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
	B10_3	ห้องมีแสงแดดส่องอยู่ ตลอดทั้งวัน	28	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B10_4	ไฟในห้องพักไม่ เพียงพอ	29	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B10_5	ไม่มีโต๊ะเขียนหนังสือ	30	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B10_6	มลพิษทางเสียง เช่น ห้องข้างๆส่งเสียงดัง, เสียงเพลงจากร้าน เหล้า, เสียงรถยนต์, เสียงเครื่องบิน เป็นต้น	31	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
	B10_7	อื่นๆ (โปรด ระบุ).....	32	1 = เลือก 0 = ไม่เลือก 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
16	B11	สภาพแวดล้อมบริเวณ รอบหอพักที่ใกล้ที่สุด	33	1 = ใกล้สถาบันฯ 2 = ใกล้แหล่งสถานบันเทิง เช่น ร้านเหล้า ร้านคาราโอเกะ ผับ บาร์ 3 = ใกล้แหล่งชุมชน เช่น ตลาด วัด ชุมชน ห้าง โรงเรียน 4 = ใกล้แหล่งการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด สวนสาธารณะ 5 = อื่นๆ (โปรดระบุ)..... 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 พฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชน เขตลาดกระบัง

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
17	C1	<u>การทบทวนบทเรียน</u> นักศึกษามีการแบ่ง เวลาในการอ่าน หนังสือหรือทบทวน บทเรียน	34	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
18	C2	นักศึกษาทบทวน บทเรียนอย่าง สม่ำเสมอ	35	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
19	C3	นักศึกษาได้ทบทวน บทเรียนก่อนเรียนเป็น ประจำ	36	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
20	C4	นักศึกษาติววิชาเรียน ต่างๆกับกลุ่มเพื่อน	37	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
21	C5	นักศึกษ้อ่านหนังสือ ล่วงหน้าก่อนสอบ	38	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
22	C6	นักศึกษาทำการบ้าน ด้วยตนเองทุกครั้ง	39	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
23	C7	นักศึกษาค้นคว้าหา ความรู้เพิ่มเติมอย่าง สม่ำเสมอ	40	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
24	C8	<u>การคบเพื่อน</u> ในหอพักนักศึกษามี เพื่อนสนิท	41	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
25	C9	นักศึกษาปรึกษาเรื่อง ต่างๆ กับเพื่อนที่ หอพัก	42	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
26	C10	นักศึกษาเข้ากับเพื่อน ทุกคนได้เป็นอย่างดี	43	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
27	C11	นักศึกษามีความ ขัดแย้งกับเพื่อนที่ หอพัก	44	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
				9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
28	C12	เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจ บทเรียน เพื่อนจะช่วย อธิบายให้	45	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
29	C13	การใช้เวลาว่าง นักศึกษาออกกำลัง กายหลังเลิกเรียน	46	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
30	C14	นักศึกษาใช้เวลาว่าง ตอนเย็น พักผ่อนที่ หอพัก	47	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
31	C15	นักศึกษาใช้เวลาว่างฟัง เพลง ดูโทรทัศน์ใน ห้องพักหรือที่หอพักจัด ไว้	48	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
32	C16	นักศึกษาไปซื้อของ ตามศูนย์การค้าหรือ ตลาดนัด	49	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
33	C17	นักศึกษาใช้เวลาว่างทำ ความสะอาดห้องพัก	50	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
34	C18	นักศึกษาทำกิจกรรม คณะและกิจกรรมของ ทางสถาบัน	51	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
35	C19	นักศึกษาใช้เวลาว่างหา รายได้พิเศษ	52	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
36	C20	นักศึกษาเที่ยวกลางคืน เป็นประจำ	53	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
37	C21	นักศึกษาเที่ยวตาม โรงหนัง ศูนย์การค้า ในช่วงที่ยังไม่เลิกเรียน	54	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
38	C22	นักศึกษาดื่มสุราใน หอพักหรือบริเวณ ใกล้เคียง	55	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
				9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
39	C23	นักศึกษาส่งเสียงสร้าง ความรำคาญให้ผู้อื่นใน เวลากลางคืน	56	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
40	C24	นักศึกษาและเพื่อนเล่น การพนันในห้องพัก หรือในหอพัก	57	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
41	C25	นักศึกษาพาคนนอกมา ค้างที่หอพักโดยที่ เจ้าของหอพักหรือ ผู้ดูแลหอพักไม่ทราบ	58	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
42	C26	นักศึกษากลับเข้า หอพักหลังเวลา 22.00 น.	59	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
43	C27	นักศึกษาออกนอก หอพักหลังเวลา 22.00 น.	60	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ตำแหน่ง ข้อมูล	ค่าของตัวแปร
44	C28	นักศึกษาทะเลาะวิวาท กับเพื่อนต่างคณะหรือ ต่างสถาบัน	61	1 = มากที่สุด 2 = มาก 3 = ปานกลาง 4 = น้อย 5 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ
45	C29	นักศึกษาใช้เวลาส่วน ใหญ่ไปกับการเล่น Social Network	62	5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 9 = ไม่ตอบ/ไม่ทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้